

Chaos ofte verwerden clomp

Cornelis Stribeé

bron

Cornelis Stribeé, *Chaos ofte verwerden clomp*. Jan Canijn, Dordrecht 1643

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/stri015chao01_01/colofon.php

© 2010 dbnl

[Eerste deel]

Aetatis suae XXIII
 C. Striebee Deucht teelt rijckdom
 F.V. Wyngaerde fc

Op 't wel-gesneden figuer, van den soetvloeyenden poét, Cornelis Stribeé.

Epigrama.

*Com Nymphjes, Satyrs komt, krult Myrthus, vlecgt Laurieren,
Fu met Pernassy groen' kroondt dees Poét sijn Hoof:
Wilt het begaefde Breyn vol Poésy versieren,
Dat Zoylus boose nijt Stribees roem niet en roof.*

Aan den lust-gierigen leser.

*L*Uctighe harten, ende vrolicke Sangeressen' datic u Edele dit mijn Liedtboec op-offeren en geschiet niet om eennen uyt stekende strael van mijner gheleertheyd te toonen, ofte te laten blijcken, ó neen. Ic en hebbe my dat noyt in ghebeelt, vermits ic noyt eenighe studie ghepleeght en hebbe. Want ic noyt uyt den vloedt Pegasus ghedroncken, noch de steylte van Pernassy beklommen hebbe, mijn Geest en is

noyt op den Helicon by der Musen gheselschap ghevoert gheweest, maer mijn doen is alleen uyt tijtkortingh geschiet ende ick schenck het oock alleen aen die ghene, dien lust ende vermaeck daer inne vinden, en ick soecke niet wijder te vliegen als mijne vleugels my draghen kunnen. Dat ick u ô Liefhebbers ende Lief hebbesies dit mijn Liet-boeck eenen Chaos ofte verwerden Clomp noeme, is om dat ick wel weet dat het eenen Chaos gelijk is daer de Elementen des geleertheyts in verborgen ende verduystert leggen, ende ick niet Meester genoegh en ben, om het licht van 't swaer, ende theet van 't kout te scheyden, ende dien Chaos te suyveren, door dien my Pallas noyt het breyn bestreken heeft, soo dat ick ooc niet en ben trachtende om eenen Lauwer-crans te verdienen, maer

mede-deelende van 't gene maer in my is, aen die gene die my ghelick zijn ende daer gheneucht in vinden: want ick hebbe dit gemaect na mijn lust ende leven leydigh; ende om u ó soete venus-beeltjens, ende vreugdige Sangeresiens na mijn vermoghen mede te deelen, wiens Keeltjens (door soete Sang) de verholentheydt van 't hartje dickmaels voortbrenght, door welck soet neurijen ('t welck de Blixempjes van u Jeught zijnde) ghy Cupido dwinght d' onzichtbare Herten te schieten, die voorby ende ontrent u deur ofte venster gaen.

Dus bid ick aen alle u ghy sang gierige ende Cypresse goddinnetjens, u Edele hier mede een wynigh tijts te laten vergenoeghen tot dat ick u in haeste meen yet anders te vereeren om u leughdighe tijt mede te passeren, ende mijn willige Geest te ver-

*verghenoeghen. By desen soo groet ic u alle ghy soete ende gheneughlijcke Hartjes.
Ende blijft u allen dienstwillighen Dienaer.*

Cornelis Stribeê

Deucht teelt ryckdom.

Mey-liedt Stemme: Hoe is den hemel dus genegen?

1

DEn eersten Mey, in 't voor-Jaer, als de Lenten
Haer soete kracht de gansche Werelt toont,
Dan gaet Sylvaen syn jonge Boompjens enten
Wanneer hem Pomene met kransjes kroont;
Die haer Najaden
En een Herders-kint
Van Eycke Bladen,
En een Hyacint
Gingh vlechten, met Amint.

2 Maer Boomen-God, ey! waren uwe kranssen

Soo suyver, als de krans van Leonoor;
Soo mocht ghy met u Fruyt-Godinne danssen
Want mijn beminde
Haer schoon Cransje net
Is 't lof van Linde:
En rondom beset
Met Roos, en Violet.

3 Soo dra de Mey de jong-beknopte Spruyten
Deed springen uyt de zwanger mulle Aerd,
Doen waer ick met mijn Leonora buyten,
Daer yder kruytje thoonde haren waerd;
Daer saghmen 't strelen
Van 't gehorent Vee,
't Leeuwerckje quelden,
En 't geschobde Vee

Sijn vrucht in 't Water dee.

4 Mijn Liefje wees, hoe dat de Noorder Winden
De hooge Eyck haer kruyn had af-gheschaeft
En hoe Saphier het alles weder minden,
En door den douw van Iris heeft gelaeft:

Soo dat de Telgen
Breeckt haer schorssen los,
Ken nau verzwelgen
Al het gierigh blos
Aen yeder groene tros.

5 Wy konden nau ons open Oog' versaden
Van 't geen de lieve Mey ons had geteelt,
Wanneer men sagh de Purpere gewaden
Van Flora daerse met haer Nymphjens speelt,
Waer dat de geurtjes
Van het ruyckent kruyt

En schoone kleurtjes
Dat de Aerd' uyt spruyt,
Een Menschen hert onsluyt.

6 Dit soet vermaeck socht ons in slaep te wiegen,
Soo dat wy rusten by een koele stroom,
Met sagen wy het Minne-Boefje vliegen,
En schuyldde in een hooge Myrthe-boom;
Doen sey mijn Liefje
(Met een soet gevoel)
Ach! kleyne diefje
Is de Somer zwoel?
De Liefden is niet koel.

Nieuw liet Van de Poortugaelsche reys,

Stemme: *Langh op, en tap sey sy, &c.*

1

*B*Lommer herten wat een schrick:
Is in mijn gemoet geresen,
Doen ick in een oogenblick
Heb den Almanack gelesen
Hoe in Amster ende Haegh
En dat alle bey van daegh
Kermis soude wesen.

2

Ick verfoeyde Lisse-bon
Ende reys van portugale,
Want mijn docht de lieve Son,
Schoot met haer vergulde stralen

Na den Haegh en Amsterdam,
Daer ick om een vreughje quam
Wt de Kermis halen.

3

Ja mijn dunckt mijn hart verdwijndt,
Als ick maer en denckt met namen:
Hoe het helder Maentje schijnt,
Al mijn Liestentjes te samen:
Gaen braveren handt aen handt
Met den een of d'ander quant,
Door die Kermis Kramen.

4

Nu is mijn ghebraden Bout,
Stinckent Vleesch en mufte Boonen
Erten sonder Smeer of Smout.
Grutte daermen op sou wonen:

Met een beetje drooghe Vis,
Daer geen Boter over is?
Hemel wilt verschoonen.

5
Bachus heeft ons wel versien
Met een Dronckje van de klaren,
't Is veel slimmer als voor dien
Die nae Indie moeten varen,
Want het smaect het stinckt soo snoot,
Als het water uyt de goot
't Doet veel dronckjens sparen.

6
En hoe mennigh nobel borst,
Synder van mijn Cammerade
Die nu haer gesonde dorst:
Nau door dranck en kan versade

Soume soo te Kermis zijn,
Datmen niet sou Bier en Wijn
Drincken sonder schaden.

7

En 't Musijck dat men daer speelt
't Is het Brellen van de winden,
Dat het somtijts weynigh scheelt
Of de baren 't Schip verslinden:
Ick hoorde liever alle daegh
't Amsterdam of in den Haegh
Truysse van de linden.

8

Maer het meest die ick beklaegh
Zijt ghy doen ick moste scheyde
Soete Zeeltjes uyt den Haegh:
Dien ick geen adieu en seyde,

Doch 't geschiede sonder weet.
En het was my seker leet,
Dat ghy daerom schreyde.

9

Amsterdamsche yver-vaerdt
Die u lof en faem doet klincken,
Boven al 't Comedye-waert,
Wilt eens op mijn welvaert drincken
Als ghy syt en zijt verheught
Met u Helleconsche jeucht,
Voor Apol te blincken.

10

Dese vaersjes zijn ghedicht
Smiddersnacht ontrent ten eene
Doen het silvere Mane-licht,
Heeft soo hel en klaer geschenen,

Niet op een behoude Ree,
Maer d'onstuyme Spaensche Zee
Die wy mosten henen.

Nieuw liedeken, Op de stemme: Vroutjen is u man niet. &c.

1

Schoonste Nimphe, die natuer
Oyt ter Werelt teelde,
Die door 't lieve loncks gegluyr
't Geen ghy lest af beelde
Mijn ziel op ghenomen heeft
In een doel van lusjes,
Die als een Selmander leeft
Door u laetste kusjes.

2

Soet-besielde Paragon
Braefste van de Werelt,
Sal den Herder Palomon
Noyt soo zijn bepeerelt
Dat hy u o schoonste schoon
Immer sal verwerven:
Soo moet my der minnen loon
Zijn een droevigh sterven.

3

Maer dat hoop ick niet Goddin
Want u lieve lipjes
Toonen my u weder min;
Want als ick die tipjes
Kuss', en druck na mijn begeer,
En verlicht mijn pijn,

Dan voel ick u montje weer
Leven aen de mijne.

4

Lestmael op eenen morgen vroegh
Dat in 't groen wy rusten,
Voeld' ick hoe u polsje sloegh
Als ick maer eens kusten:
Ach! (dacht ick) die nu eens dorst
Vragen om genuchjes,
Met soo vloocher uyt mijn borst
Veel beminde suchjes.

5

Doen wert mijn Grusella root
En begost te blosen,
Door de schaemt' sy d' oogen sloot
En gelijk de Roosen

Gloeyden haer kaeckjes teer,
't Minnen dee haer branden,
En tot teecken van haer eer
Kusten ick haer handen.

6

Nu ick wil mijn gulde Son
Hier soo langh verbeyen,
Tot sy komt by dese Bron
Met haer Beesjes weyen:
En hier onder 't groen geboomt
Sal ick my wat rusten
En my Beestjes by gestroomt
Laten wat verlusten.

[Ick weter een schoone Maeght]

Stemme:

Ick sucht, ick klaegh, &c.

1

Ick weter een schoone Maeght
Veel schoonder als Bloempjes en Roosen,
Die op haer Kaeckjes draeght
Het Bloeyssel van Aprikoosen,
Ick meen ghy haer Aurora saeght
Ghy liet u purp'rich bloosen.

2

Ach soete Nymph' Astree!
U Naempje wijst my u te strelen,
Ay! of ick 't eensjes dee?
Maer 't mochter mijn Liefje vervelen,
Om harent wil soo sou Orpee
Noch wel een deuntje spelen.

3

Mijn schoonste Paragon
U Oogjes gelonck ken dwingen
De Straeltjes van de Son,
Al doense de Wolckjes dringen:
Om u blond Hayr sou Arion
Wel duysent veersjes singen.

4
Haer voorhoofd als een dagh
Doet Lely en Roos ontluycen,
Haer liefflick Tongs-geslach
Die weetse met maet te gebruycken.
Ick zweer, dat haer Diana sagh
Sy liet haer hoorens duycken.

5
Op yder Memmetje staet
Een bloeyende Kersje teder
En als haer asempje gaet

Soo zwoegen sy op en neder,
Ick wed Silvanus die verlaet
Om u sijn schoonen Ceder.

6
Het aenschijn toont het uyt
Haer poesele blancke Leden,
Haer suchjes dat beduyt
Tot my haer genegentheden,
Ach Venis! mocht ick met mijn Bruydt
Eens in u lusjes treden.

7
Ick namse by der handt
Ick leydense aen u Tempel,
En knielde met den brandt
Voor u Godinnetjes Drempel
En knoopten soo der Minnen bant
Tot yder eens exempel.

**Liedeken; Van den wreden herder Poliphemus. Voyse, Belle
bersieere s Ian Peetre, &c.**

1

POliphemus aen de Stranden
Voelde brande
Sijn wreet hert, in heete Min;
Met een Seyssem hy hem scheerde.
En hy keerde
Met sijn een-oogh 't Zee-waert in.

2

Seven-mael sagh hy rontomme
Is gheklommen

Op een hooge Rotz aen Zee?
Daer hy op sijn ruys-pijp neurde
Hoe hy treurde
Om sijn nimphje Galathee.

3
Galathee heeft hy gesongen
Sal den Jonghen
Poliphemeus noyt sijn brant
Met sijn water-Nimph verkoelen,
Moet ick voelen
Dat den AETHna my vermant.

4
Galathee komt doch wat nader,
Denckt mijn Vader
Is in Zee-Godt onbevreesst:
Voor Jupijn noch voor sijn Donder

(Ist geen wonder?)
Ben ick noyt vervaert geweest.

5
Galathee braveert de Werelt,
Geen beperelt
Is soo eel, noch ghy Jupijn,
Sy is blosender als Flora
Trots Aurora,
Klaerder als een Christalijn.

6
Wt u Oogjens Paragonne
Haelt de Sonne
Hare schijnsel diese geeft,
Ghy verdooft de gulde Mana:
Ja Diana
By u schoonheydt niet en heeft.

7

Dus mijn schoone Galathea
Oogt mijn Vee na
't Geen de Cyclops Bergen deekt.
En mijn Knods bedwingt de Landen,
En de Sanden
Alsoo wijt ons Landschap streckt.

8

Ick heb (o Godin volwaerde)
In mijn Gaerde
Al de vruchten Pomonee;
Daer ick op mijn Pijp sal spelen,
En soo quelen
Aengener dan Orphee.

9

Ghy seght ick heb maer een Ooge,

Siet om hooge
Phebus heeft oock maer een;
Sonder dien was Aerd' en Hemel,
En 't gewemel
Van de Sterren noyt en scheen.

10

Noyt hiel hy zijn Oog uyt 't Westen,
Dan ten lesten
Keerden hy hem raesend' om'
Om sijn Galathees beminde
Te verslinden,
Gaf een yselijck gebrom.

11

Van dit grouwelijck nae botsen
Spleet de Rotsen
Van den Bergh AEthna heel;

Galathee die teeg aen vluchten,
Doch het suchten
Was tot Acis achterdeel.

***Cupidoos Haechsche-maegden-dans, Voyse. Meysje moet ick by
u slapen, &c.***

1
VRijers maer wat hebje kluchjes
Met de Dochters in den Haegh,
Alle Daegh,
Want sy betoonen door haer suchjes
Dat sy zijn tot trouwen graegh.

2

De bloote Borsis sietmen spelen
Onder 't dunne Floers of Kantijn,
Suyver fijn,
Dat is te seggen: komt my strelen
Want ick soeck ghestrelt te zijn.

3

Dese Haeghse Herderinnen
Hebben met een soete reen
Aen-ghebeen
Wenus de Moeder van het minnen,
Om haer jonghe Soontjen kleen.

4

Venus nam haer Cuppedootje
Liet hem uyt den Hemel hoogh,
En het vloogh

Na dese Rey; maer het kleyne Goodtje
Kregen sy wel haest int Oogh.

5
Sy maeckten daer de vreught met danssen
En sprongen lustigh in de Windt
Met het kindt,
Sy kroonden hem met Myrthe-kranssen,
Het Boefje was van yder bemindt.

6
Men gingh het op de schoodt doudeyne,
Men kustent met een soet ghestreel
En ghespeel,
Men sancker: O Boefje jonghe Boefje kleyne,
Heer, wat is u vleysje eel.

7
Sy eerden hem ghelijck een Engeltje

En tegen met hem op de Jacht,
Maer het licht:
Want dit verbraste oolick Bengeltje
Toonden haest syn Boefjes kracht.

8
Tien vergulde schoone schichjens
Trock hy uyt sijn Koocker root,
En hy schoot
Onder den hoop van dese Nichjes,
Dat een yder angstigh vloot.

9
d' Een die lockte als een Minnetje
Door der liefden soeten brandt
Diese vant,
Pronckten haer op als een Goddinetje
Geestigh met een Haeghs verstandt.

10

d' Ander gingh haer ouders vlieden
Na een ander plaetsje vry,
En seer bly
Gingh daer haer liefste lief ontbieden
Om de soete sneuckery.

11

Een die doolde langhs de Stranden,
Schreef daer met haer eyghen bloedt,
Ay soo soet!
Dat haer de Min sou het hartje afbranden
Soo hy niet haer lusjes en boet.

12

Veel die kregen schoone Bloesjes
Op haer teere Kaeckjes net,
gheblancket;

Maer dese kluer als roode Roosjens
Die verloormen haest in 't Bedt.

13

Dus soo komt dat menich Meysie
Door het spelen van het Kint
Is verblind,
Bieden haer blanck en poesel vleysje
Aen die geen die haer niet mint.

14

Jongmans wilje gaen uyt Vrijen,
Houtje uyt de Cap van de Sot
En Marot:
Want siet je souter haest bedijen,
En dan waerje yders spot.

Matros-capje, Stemme: Komt schoon herderinne, &c.

Wie ken nu met singen
Yemands Pen bedwingen?
Om dees soete klucht
Niet te maecken wijt gerucht
Want het zijn de vreemste dingen
Doch het is een maeghde-sucht.

2

't Sotje was verstorven,
En met veruw bedurven
Och! het arme dier
't Brant bykans van 't minne-vier,
Want het hart is heel door-kurven,

't Kreegh een wesen als Stier.

3

Maer wort nu weer vlijtigh
En soo Duyvels spijtigh,
't Kent nu niemandt niet,
Ofjer schoon al bly aensiet,
Heer! se grauwt en snauwt soo bijtigh
Maer ick heb haer doen bespiet.

4

'k Moetje dit vertellen:
Sy draeght moye Bellen,
Yder aen een Oor;
En haer halsje als een Moor
Maer ick soeck haer wat te quellen,
Hanght een gouden Hals-bandt voor.

5

Doet sy 't om te jocken
Dat sy draeght twee Locken,
Met haer Borsjes bloet?
Och! ick laghme hallef doodt,
Want dien bruy en kan niet focken,
Help, och help! daer 's Vrijers noot.

6

Maer jock, jock, ay bloetje,
Want dit moye goetje
Is voorwaer haer trouw',
Maer (o Heer) bekijckt haer nou,
Och wat raet? wat raet? nu moetje,
Want hier komt sijn eygen Vrouw'.

7

Och hier ist verpeutert,
Och het kneutje kneutert,

Hier ist heel verbruyt,
Maer ick wedje om een duy
Dat het soete Buyckje leutert:
Pluckt dan vry wat Maeghde-kruyt.

8
'k Hoor de Luyden snappen
't Sotte kryght veel Cappen
En het wordt niet moe,
Maer ick weet wel wat, en hoe,
Moer je most het niemandt klappen,
Spreeckt: doch hout je Backhuys toe.

Harders klacht-liedt, Op de stemme: Schoone herderinne, &c.

1

Schoonste Maeght Lerinde
Siet ick stort mijn klachjes uyt
Onder dese Linde.
En mijn onbesnoeyde Fluyt
Sal de suchjes van mijn hert
Neuren, met een droeve smert.

2

Waerom soete Meysje
Ruckt ghy van u Minnaer af
U sacht poesel vleysje?
En verleent my straf op straf,
't Geen my suchjes suchten doet
Wt een hert bekropt ghemoedt.

3

Ghy ghelooft een ander

Die uyt kors wil by u praet,
En bespot Philander
Om sijn slechte Boer-gewaet,
Daer nochtans het eelste hert
Dickwils by ghevonden wert.

4.

Zijt ghy soet van zeden
Aengenaem om by te zijn,
Schoon en blanck van Leden:
Denck Natura teelde mijn
Niet soo rouw of plomp van aerdt,
Of mijn liefd' is u wel waerd.

5

Heb ick u mijn waerde
Niet gevierdt, en aengebeen,
Meer als een op Aerde?

Doch ghy hebt my af-ghesneen,
Maer alleen (schoon' Herderin)
Om u Broeders stuyre sin.

6

Want wanneer den duyster
Viel op onsen Horisont,
Als u schoonheydts luyster
Ick te onder soecken stondt,
Heeft u Broeders quaet opset
My die soetigheydt beledt.

7

En veel quade tonghen
Spooghen op my hart Fenijn,
Soo dat ick ghedwongen
Van mijn Enghel moste zijn,
Hoe wel dat u soet ghelaedt

Toonde my in 't minst geen haedt.

8

Doch lief Herder

Ken ick dan verkrijgen niet

U verliefde sinnen?

Maeckt dan dat ghy voor u siet,

En ick sal tot mijn gherief

Wel verkrijghen een schoon Lief.

Herders-troetel-deuntje' Stemme: 't Windeken daer het bos af drilt.

1

H'Oort lodderlijcke Galathee
Laet u Herdertje Stribee
Zijn u Minnaer,
En verwinnaer,
En die geen, die in dit Dal
U Maeghdoms blompje plucken sal.

2
Dan sullen Roosjes ende Cruyt
Spreyden hare Blaetjes uyt,
En Aurora
Die sal Flora
Met haer Suster Pomone
Streelen gelijkse Titan dee.

3
Ach uwen purpere roode mondt
En u witte Borsjes rondt

Met u vlechjes,
Daer de Knechjes
En de Minnaers van het Landt
Yder sijn lusjes heeft geplant'

4
Die dvinghen my tot uwe Min,
Dies mijn soete Herderin
Laet Stribeetje
Met sijn Veetje
In u sneetje spelen soet,
Dan voelt ghy wat Stribeetje doet.

5
Eerst sal ick uwe Lipjes teer
Kussende zijn, en dan wat neer
(Tot verkoelen)
Borsjes voelen,

En daer na met lust en vree
Spelen, als Mars en Venus dee.

6
Nimphje hoe kijkje, wel hoe dus?
Meenjet lief soo geeftm' een Kus,
Siet hoe brotse
Och daer komtse,
Ach daer treetse na mijn toe,
Weet ick wat ick van vreughden doe?

7
Liefje komt leght u leden reyn
Aen de kant van de Fonteyn,
Op de kruitjes
By de Spruytjes
Aen den Oever van dees Beeck
Daer ick mijn teere Schaepjes queeck.

8

Daer smijt ick heen mijn Herders Schop
Heft u witte Kleertjes op,
Och mijn soetje
Al u bloetje
Dat verandert en verbleeckt,
Liefje hoe komt dat ghy niet spreeckt?

9

Maer Galathe ick hebt ghemerckt,
't Is U Maeghdom die dus werckt:
Kom mijn Susje Neem een Kusje,
Siet eens u Stribeetje aen
Waer dat sijn soete lonckjes gaen.

10

Nu sal geen groven Satyr stout
(In het dicht-beladen Wout)

By der Nachten
 U verkrachten;
 Dus, als ghy om blompjes gaet
 Neemt Stribeetje Lief te baet.

***Afscheyt-liedt, aen een sekere dochter? Door den iongen Tack,
 soo hy nae West-Inden wilde varen. Stemme: o schoonste
 personagie, &c.***

1
 ADieu, mijn schoon' Goddinne
 Alida lief, nu moet ick van u scheyden.
 Ick draegh int hert u minne,
 Doch wensch' (mijn Ziel) dat u de Goon geleyden

In Liefden soet,
Op dat mijn bloedt
Mijn Tack u Liefd' mach dragen:
Soo sal ick groeyen,
In lieve lusjes bloeyen,
Met behagen.

2

Vaert wel mijn uytghelesen,
Vaert wel ick gae na d' Indiaensche Custen;
'k En magh by u niet wesen,
Maer moet mijn Geest en Joncheyt wat verlusten
In 't Mooren-landt:
Waer Pheoe by brandt
De wateren doet droogen,
Daer ick met vreughden
En Jongh-bejaerde deughden
Meen te hooghen.

3

Maer ach! my dunckt te sterven
Als ick gedenck: hoe lang' ick u mijn waerde
Mijn schoon sal moeten derven,
Soo is voor mijn in 't minst geen vreugt op Aerde,
Maer als ick dan
Eens denck weer an,
Hoe ick my moet genoeghen,
Dan springht mijn ziertje:
En kleyn gevleugelt Fiertje
Sal 't wel voegen.

4

Dus Thetis toomt u Vloeden,
En ghy AEool blast oost en Noorder Winden,
Neptunus doet my spoeden,
Want my geen schau noch lommer van de Linden

In 't Haeghsche dal Beschijnen sal,
Maer Wimpels en Vanen
Sullen wy weyen
Voor de Maraensche Reyen:
d' Indianen.

5
Dus, duysent goede Nachten
Wensch ick nochtans mijn soet' en wel-beminde.
Ey hertje! wilt doch wachten
Tot ick u weer in dese staet magh vinden:
Soo sullen wy
Met lusjes bly
Malkanders montje drucken.
Vaert wel mijn leven,
Den Hemel wil u geven
Alle lucken.

Nieu-iaer-Liedeken? Voyse, d'vytmuntend' herderinne, &c.

1

O Lof zy d' opper-Vader,
Die door sijn Alheyts macht
Sijn eenigh Kindt, dat Hel en Doodt verslindt
Door een Macht op de Werelt heeft gebracht,
Sijn milde goetheyds Ader
Gingh zwanger van genaed',
Diens sond hy af
Sijn Soon, die al de straf
Al de schult (door Gods goetheyt) op hem laed':

Dies jeught nu vry
Alle herten seer bly
Want op desen Nacht ghewis
Uwen Heylandt geboren is,
Die sijn tijd'lijck leven
Voor u al wil geven,
Hoedt ons voor verdoemenis.

2

Maer denckt wat daer gebuerde
De klaerheydt Gods verscheen
In d' Herders Oog',
Dies yder sagh om hoogh',
Want het licht brack de duysternis van een
De dicke Wolcken scheurde,
Dies hoorden sy een stem
Die vrolijck riep:

(Daer yder lagh en sliep)
Gaet nu haest na vervallen Bethlehem.
Daer leyt die geen
Die uyt het geweent
Wel seer haest verlossen sal,
Van u oude Vaders val,
Oock de oude wijsen
Saghen Oost-waerts reysen
't Wonder van dien grooten al.

3
Doen Christus quam ter Werelt
Men saght' aen alle dingh
Dat hy niet quam
Van eenigh Aertsche stam,
Maer men sag dat was een wonderling;
Herodes Croon beperelt

Die daverder op 't hoof,
Hy dacht, o Goon
Wie daelt hier uyt den Throon,
Die de glantz van mijn Coninghrijck verdooft.
Hy was bevreest,
En hy sprack heel bedeed
Doen hy drie van de Wijsen sagh,
En hy deed' daer sijn beklagh:
Sprack, ghy sult gaen vlieden
En het kindt bespieden,
Op dat ick aenbidden magh.

4

O Schepper groot in wercken!
Hier lagh den Godt van al,
Onnosel, slecht,
Verlosser wel te recht,

In een arm out vervallen Beesten-stal'
Dies kanmen wel bemercken
Dat Godt met geen cieraedt
En is vernoeght:
Maer die sijn sonden wroeght
Soo een mensch God in geenen noot verlaet
Dies u verneert, en van goet-doen vermeert,
Acht Gods wonder-wercken waer,
Oogt sijn Star als de Wijsen naer;
Denckt om sijn ghenaden,
Prijst sijn groote daden,
Roemt sijn lof int Nieuwe Jaer.

Nieuw liedt, stemme:

De dochters in Den Hage.

1

ANtenette, die door 't loncken
Doet de Minnaers vaeck ontfoncken,
Door het aengename licht:
't Geen u Oogjens vaeck doet dalen,
Want twee tintelende stralen
Blincken uyt u bruyn gesicht.

2

Ick ghelijck u lieve blickjes
By twee soete krull'ge strickjes
Waer den Minnaer in verwert:
Want wanneer ghy gluert als d' Ander
Soo ist offer een Salmander
Worstelt in u lievers hert.

3

U volmaeckte pronck van leden,

En u blonde schoonigheden
Heeft Natura soo beglanst,
't Witte vel, en blauwe aren,
En 't ghekruykel van u haeren,
Wert van Cypria bekranst.

4

Hoe gheluckigh zijn de zielen
Die Natura soo gevielen,
Dat de schoonheyt by haer woont;
Daerom laet ons alle wenschen
Dat de Zieltjes van de menschen
Met de deughden zijn bekrondt.

5

'k Wensch den Hemel wil u geven
(Tot de lusjes van u leven)
Binnen 't Jaer u hertens lust:

Die tot zijn en u gelucken
Sal u Maeghde-bloempje plucken,
Daer op dient ghy eens ghekust.

[AL wat ick jaegh het is al niet]

Voyse. De God lupijn die 't al beheert,

1
AL wat ick jaegh het is al niet,
Hoe dat ick smEEK sy snelder vliedt,
Of ick sucht,
En u vlucht
Soeck op te schorten,
Of ren, en men my na u toe,
En maeck mijn jacht en winden moe,
Dus de rou

Sal o Vrou
Noch mijn Lent verkorten,
Maer en zijt
t' Geender tijt dan bevreest,
Als mijn Geest
(Heel bedeedst)
Voor u komt tranen storten.

2
Emilia schoon Diamandt!
Wiens glinster-strael als Pheby brandt:
Want het licht
Uws Gesicht
Veel vlams ontsteken,
Want gaet ghy in u Vaders Hof,
U duyven-ooghjens doen het lof
Open gaen,

Dat de blaen
Met een kracht uytbreken;
Hoe veel meer
En te eer
Ick die blaeck
Voel de smaeck
Met vermaeck
Uws lieffelijcke treken.

3
Men siet de blauwe Aders wel
Spelende onder 't witte vel,
Als een Ree
Of een Zee
Met sijn Revieren,
Veel duysent krulletjens siet men daer
Krunckelen onder 't blonde haer,

Wiens ghekrans
Ende glans
De Goden vieren;
Maer u Jeucht
En u deucht
En u eer
Blinckt veel meer
Van de Veer
Van d' Africaensche Dieren.

4
Tis Venus die u Tuytjes dreyt,
Haer Soontje die de aerdigheyt
In u teelt,
Als ghy speelt
Ofte quelt een Lietje,
Dan straelt u schoonheydt door het glas:

Schoonder, of Phoebus by u was.
En den toon
Gaet soo schoon
Als of Pan sijn Rietje
Weer in 't Velt
Hadd' gestelt,
Onbeschroomt
By 't gheboomt;
Dan soo stroomt
Elck traen een water vlietje.

5
Dus ghy o schoonste Sonne-licht
Laet doch het kleen en soete Wicht
Met een pijl
Inder yl
Uwe Borst aenransen:

Wy sullen jaghen met ons jacht
By Maneschijn: of duyster nacht,
In het Bos,
Daer het blos
Bloeyt Myrthe-Transsen:
En het sal
Met gheschal
Al wat leeft,
't Geen daer zweeft
Of Adam heeft
Om ons met vreughde danssen.

[ROYella isser de schoone Maeght]

Stemme: sy woont te Lokeren aan de fonteyn.

1

ROYella isser de schoone Maeght,
Trots allen, die d'aerdens-Circkel draeght,
Al zynse braef ja blanck en net besneen,
Royellaes schoonheyt die is ongemeen.

2 Tis waer ick beken dat Edel natuer
In 't Maeghdelijck beeltsel toont meen'gen kuer,
Maer d' aerdigheyt die in Royella leeft
Geen Maeght ter Werelt by ghelijck en heeft.

3 Dat Venus niet woonden int blaeu Gewelf,
Ick seyde: Royella waer Venus self,
Of Cypria ghy hebt dit Maeghden-beelt
In uwen schoot gekoestert en gheteelt.

4 Wel duysent mael komt gy in mijn gedacht
Haer Lendetjes zwack haer Handetjes sacht:
En lieve mondt, waer uyt een Asem dringt.
Die my en al de Hemel-Goden dwingt.

5 Haer blonde streegeltjes geel van glans
Bekrullende haer Hoofjen als eenen krans,
En 't Peerle-snoer dat aen haer Tuytjens staet
Blinckt schoonder als de gulde Dageraet.

6 Haer Memmetjes als een witten Albast
Die heb ick eens in haer slaepje getast,
Doen dacht ic, Goon! wie heeft spier-witte, Vel
Dan 't schoone lichaem heeft van mijn Royel?

7 Ick sagh de blaeuwe Aderen aen
Oock sagh ick daer de roo Tepeltjes staen,
Maer, ach! de geur die uyt haer Boesem quam
Die deed my brandend' staen, in heete vlam.

8 'k Omhelsde, en kusten haer mondetjen root,
Doch leyde mijn hoofd in haren schoot,
Doen seyd'se Lief, ach Lief! ick heb ghedroomt:
En 't Drooms gheheym my u te seggen schromt

9 Het sonnetje schijnt nu onder te gaen:
My dunckt ick sie de silvere Maen;
Den tijt genaect dat ick haest komen sel
By d'uyt-genomen Maeght mijn schoon Royel.

Vastel-avonts-deuntje: Voyse. Vroutjen is u man niet t'huys

1

HËy! wat ister al te doen
Met de Vastel-avondt?
Yder die wil Cluchjens broen,
Just van desen Naevont,
d' Eenen lacht, d' ander singht:

Dees wil Turfjes rapen'
Al 't Gepeupel danst en springht
Met geschreuw en gapen.

2 Teeuwis Tijssen onse Reus
Sal de Bosseu spelen,
Want hy op sijn kromme Neus
Kan soo aerdigh quelen
Trots een Orgel of een Fluyt,
En ons Jochem Janssen
Sal de soete vuyle Bruydt
Onder 't spelen danssen.

3 Goris doet de Grijs niet aen
Om u te vermommen,
Want u Trony (als een Haen)
Sal soo vrent niet kommen:
Blauwe ooghen die wat scheel,

't Aensicht vol Karboncken,
't Montjen van een vierendeel
Sal wel geestigh proncken.

4 Haeghse Nymphjes komt te baen
Wilt u lust versaden,
Treckt malkanders Kleederen aen,
Gaet uyt Mascuraden
Na de Moden op sen Franss/
En ghy lichte Doeckjes
Danst den soeten Wolven-dans
In de duyster hoeckjes.

5 Meysjes, tsa de Pan te vyer,
Leeght u Bloeme-sacken:
Haelt een kruyckje smockel-bier,
't Wil u Koeckjes backen,
Nooter u beminde op,

Set hem op een Stoeltje:
Of gaet schong'len op een Schop
Met u liefste Boeltje.

6 Maeckt de noorden wint gedruys
Gaet by 't Veene Sonnetje,
Is ser niet een stoel in Huys
Sit soo langh op 't Tonnetje:
Koopter Ocker-neutjes by,
Of lust jou een praetie?
Neemt je soetert aen je sy,
Soo wert hy u kaertje.

7 Klapper-luyden of je sagh
In de Stoep een wonder,
Dat den eenen boven lagh
En den ander onder;
Denckt dat het soo wesen moet,

Gaet maer uwer straten
Want men moet het Meysje soet
In het huysje laten.

Velt-deuntje Op de stemme: De iuffers in Den Hage.

1 Leander.

RUst u schoone Nimph Kloorinde
Onder dese hooge Linde
In het Jong'-gewassen groen?
En verkoelt mijn brandt, mijn lusjes,
Met u Hemel-soete kusjes;
Komt en laet ons lusjes voen.

2 Kloorinde.

Neen, o vleyende Leander,
Want ghy mint voor my een ander,
 Een veel soeter Herderin,
'k Meen u Philida u Liefje,
Die ghy soete Minne-diefje,
 Hebt gezworen uwe min.

3 Leander

'k Sweer u by het Minne-guytje
En oock by Leanders Fluytje
 En oock by mijn Herders trouw:
Dat ick geene Nymph sal minnen
Als u (soete Herderinne,)
 Siet dit schenck ick u mijn Vrou.

4 Kloorinde.

Daer op geef ick u mijn Vlockje
Met mijn Else Lamm're stockje,

Hoed en wytse neffens d' uw,
 Want ick set mijn Leetjes teeder
 By u soete liefje neder,
 Aen het ruysend' Beeckje leuw.

5 Leander.

U zy danck en eer Goddinne,
 Stoocksters van onse minne
 En u lof o Venus Soon,
 Laet ick u ter eer mijn Bruytje
 Quelen, spelen op mijn Fluytje,
 Na der Pindarissen thoon.

6 Lofs-Sangh Leander.

Juygt nu Beeckjes met u Stroomen,
 Dat de blaetjes van de Boomen
 Drillen met een groote vreught:
 Want ick sie een groot gewemel,

In den blaeuw' Lasuren Hemel;
Om te kroonen Kloraes deught.

7

Ach mijn lief u gluer'ge lonckjes
Die doen blaecken sulcke vonckjes,
Alsoo dat mijn hertje bernt
Ende woelt in Minne-strickjes,
Want u tintelende blickjes
Die verdooven 't guld' Gesternt.

8

Tsa dan Nymphjes, Bos goddinnen,
Herders, en ghy Herderinnen,
Vlecht nu voor mijn Lief een Crans;
Bloem en Kruytjes soet gemengelt
En met Roosjes door gestrengelt:
Om te singen aen den Dans.

Ghalathees-truer-liedt; Stemme: Doen Daphne d' verschoone maeght.

1 *Cloris*

ACh Herderin! Nymph Galathee
Hoe weyt ghy u Schapjes dus eenigh aen 't strant?
By 't bruysen van de blauwe Zee,
Op schulpige gronden en wellende sant:
Daer niet is dan 't ruysende der guyre Winden,
En gansch geen geritsel van bladeren lof,
Hier hebt ghy geen schaduw' van Eycken, noch Linden,
Hier zijn niet dan Duynen, en Sandigh stof,
Of zijn de Buyen best,
Dat ghy het zwoeligh West

Dus vluchtig verlaet, en kiest voor het Velt
De schuymende Thetis haer Vloeden-gewelt.

2 Galathe.

Ach Cloris ghy en weet het niet
Waerom ick dus eenigh en treurende gae.

Cloris.

Wel galathe was u geschiedt?
Verklaert het mijn ras, ay soetertje dra:
En drooghter u bruyne oogjens, die schreyent
Dus bigg'lent u kaeckjens met Traentjens bedout

Galathe

Bedwinghter u tong, ha Cloris! die vleynt
Met loose treckjes haer soo verstout:
 Want ick moet doolen, aen
 't Strant, en in hoolen gaen,
Slijten mijn Lent en lieve lust,

Soo langh tot Atropos mijn minne blust.

3 Cloris.

Sal dan een sulcken schoonen Roos
 Haer kleur'ge Bladen verslenden als Riet
 En sal het lieffelick gebloos
 Uw's kaken door tranen verdwijnen tot niet?
 U geur'ge mondt en Nectarsche lippen
 Zijn niet om te kussen de Noorde wint?
 Wat vrientschap soo doen u de steenige Clippen?
 U Moeder heeft noyt Neptunis bemindt,
 Maer wel een Reye-dans;
 Als wy een Meye-krans
 Op-hingen, met singen en vrolijcke vreught,
 Sy maeckten 't Geselschap met kluchtjes verheugt.

4 Galathe

Ach Cloris, mijnen Coridon

Gingh baden in 't water dees wreeden Neptuyn,
 Tot koelingh voor de heete Son,
 En ick om te kijcken beklam dese Duyn:
 Mit quaemper een vloet van bruysende Golven,
 En dempte mijn Lief in 't grondeloos diep:
 Daer bleef mijnen trouwen Herder bedolven,
 Ten baten niet of ick schreyende riep.

De Baren druckten hem,
 Zijn nare heesche stem
 Die riep noch wel driemael soo jammerlijck uyt:
 Ach helpme, ach helpme, myn waerdighste Bruydt.

5 kloris

Ay Galathe staeckt u gheween,
 Hoe sey je daer Nymphje, is Coridon doot?

Calathe.

Ja snachts ontrent de Clocke een

Dan spoockt noch sijn Geesje met klagende noot,
En jammert soo naer, dat Bergen en kruynen
Met schudden nabootsen het deerlijck gehuyt;
Sijn Toorts blijnckt over de sandige Duynen,
Dan gae ick my steken in d'onderste Kuyl,
 Van anghst ick zweeten moet,
 Sijn stem mijn weten doet
Hoe dat hy my binnen drie dagen verwacht.
Seght Cloris mijn Ouders en Nimphjes goe-nacht.

Nieu-iaer-liedeken? Voyse, O schoonste personagie.

GHy die u Septer-staven
Beglanst met pracht, en preusheyd vande Werelt,

Ghy die u Ziel begraven
Hebt onder 't Gout, Gesteent, en blanck gepeerelt:
Die noyt u Oog
Eens dreyt om hoogh
Of 't is om aertsche sotheyt,
Ghy mensch-gheslachten
Vertoorent door u prachten
d' Hooghe Godtheyt.

Des levens Boom in Eden
Die is gheweest den Toet-steen van de sonden,
Maer onsen Godt der vreden
Die heeft door 't Vrouwen-zaet ons verbonden.
Wiens glinster-strael
Sijn Godheits prael
Aen d' hoogen Hemel toonde:
Die door genaden

Met d' opper-Gods weldaden
Ons be kroone.

De sluymrige Knapen
Verscheen op 't Velt een blijde Rey van Eng'len,
Sy schrickten uyt het slapen
Doen hoorden sy een stem te samen meng'len:
 Ontwaeckt, ontwaeckt:
 Den Hemel braeckt
Gods Soon, u tot versoening',
Voor alle menschen
Die na verlosting wenschen,
Met voldoening'.

Herodes Rijck, en Crooning'
Die dreunde doen dees Heylant was geboren;
Hy dacht dees kleene Koning'
Sal maken dat mijn Rijck moet gaen verlooren:

Hy dooden 't al
In groot getal
De Kinders kleyn van Jaren:
Fy menschen booshey!
Wat groote Goddelooshey
Gaet ghy baren.

Dus, duystere gesichten,
Ey! laet de nevel-wolck uws Oog verdwijnen,
En laet het Licht der lichten
U 't vlies af-doen, en siet de klaerhey schijnen:
 Wiens helle glans
 Een vreughden-krans
Bereydt, voor die haer herten
Voor God belijden
En 't aersche vleesch bestrijden
Met veel smerten.

***Herders-minne.lietje; Tusschen Silvester en Coridon. Stemme:
Mijn hertje is heel door-wont.***

Silvester en Coridon
Die gingen eens nae de Linden
Ontrent de Zuyder-bron,
Om Graefjes 't saem te binden Fa, la,
Fa, la, la, la, la, la.

Sy quamen ter plaetsen daer

By eenen seer hoogen Ceder,
Waer 't seer genuchlijck waer:
Sy gingen sitten neder, Fa, la, Etc.

Hy vleyden haer om een Kus,
En om haer borsjes te voelen,
Sy sey: ay Coridon flus,
Ick voel mijn hertje woelen, Fa, la, Etc.

Hy sagh haer soo vriendelijck aen,
En voelden daer met sijn Handen,
Of 't Polsje began te slaen:
Maer ach' haer Hartje branden, Fa, la, Etc.

Haer Borsjes heeft hy der ontdaen,
Daer sagh hy de blancke Leden,
Met twee roo Tepeltjes staen,
En voelde voort nae beneden, Fa, la, Etc.

Silvestertje (och mijn Lief)

Sey Coridon met een Kusje,
Ay! doet eens mijn gerief,
Mijn heet op-steygent lufje, Fa, la, Etc.

Och seyt sy mijn Coridon
Mins-tochje moet icker bedwingen,
De Ceder en dese Bron,
De Vogels souden 't uyt-singen, Fa, la, Etc.

Geen Vogeltjes noch Geboomt
Geen water sal ons beklappen:
Het Beeckje dat ruysend' stroomt
En sal ons niet beklappen, Fa, la, Etc.

Maer Coridon sal u trouw
My nimmer of oyt begeven?
Dat ick als Herders Vrouw
Ay u magh zijn verheven, Fa, la, Etc.

Betroutme dat vryelijck toe.

Silvestertje, (och! mijn waerde;)
Soo ick u oyt ontrouw doe
Soo schen my Locht, en Aerde, Fa, la, Etc.

O Hemel wat ick daer sagh!
Sy speelden (het was een wonder
Tot Coridon boven lagh
Silvestertje raeckten onder, Fa, la, Etc.

De Blaertjes maeckten gedril,
Mit gaf Silvester een suchje,
Doch Cupido sat stil
En sagh dit geestigh kluchje, Fa, la,
Fa, la, la, la, la, la, la,

Mey-giets-kransie. Stemme: Philis schoon herderin, staect, &c.

1

Mijn Clora nu de Lent
Ons Bloem en Kruytes sent,
Soo wert dit Meyr-kransje u vereert;
Wiens Bloempjes schoone kleur
En kruytes soete geur,
Betuygen hoe mijn lief de meer vermeert,
Ick hebs' in venis hof gepluckt,
Waer in mijn minne
Mijn hert en sinnen
Is af-gedruckt.

2 Dit steeltjen Roos'marijn
En guerich Maeghdelij
Bewijs ick mee u groote achtbaerheyd,
dit stekent Eg'lentier
Waer 't jeudich Lauwerier

Sijn altijd-groene-Bladen onder spreyt,
Voorseyt victory van mijn min:
Als ick sal springen
En vreughdigh singen:
Lof mijn Godin.

3 Dees witte Roose-blaen
Die dicht daer onder staen,
Af-beeld'ick mee u suyverlijcke deught,
Noch tot dees Crans cieraet
Een frisse Lely staet,
Betoont de wackerheyts uws minnaers jeught,
Dees Tijmen die dit Cransje sluyt
Bewijst de rouwe:
Om u mijn Vrouwe,
Mijn waerde Bruyt'

4 En dees rode Roos

Ontdekt het Maeghden-bloos
't Geen u teerder witte Wangen blaect,
Dees Tulp', en Violet
Heb ick hier by geset,
En hebse wachters van mijn Lief gemaect
En dat ick u dit Bloems gheruyck
Mijn Engel schencke,
Is te gedencken
Het Meys gebruyck.

5 Dus laet ons beyde gaen,
Na buyten, langhs de Laen,
Aenschouwen Meyaes groote wonderheyt
Of aen de Reye-dans,
En toont u Meye-crans,
Om sien wat yder van mijn vlechting seyt;
Of met geselschap gaen in 't Wout,

Of by de Linden
Gaen graesjes binden,
Sien wi eerst trout.

6 Of laet ons inde koelt
Waer 't ruysend Beeckje spoelt
Gaen sien wat vreugt een yder schepsel doet
Hoe dat den Tortel-duyf
En 't blijde Swaen-geschuyf
Met vreugt en vrolijckheyt de Somer groet;
Of laet ons sien dees Herders Rey,
Met bloem en Cranssen:
De Mey bedanssen:
Met vrolijck geschry.

Schim-verschijningh;

Van d'herder Kloris. Stemme: Het daget uyt den oosten,

Vlucht nu o Lerinde
En schuyt u onder 't Clim:
Ick ben die u eer minde:
Maer wee! nu sal mijn schim
Om u gestadigh waren,
En beswaren.

Ick ben de Geest van Cloris,
Die u sijn liefde boodt:
Maer ghy o Theodoris
U lieve Lipjes root:
Doen deed de spijt my sterven,

En bederven.

Ick voer een Toorts met vlammen,
In plaets van Herders-stock:
En swart-gehaerde Rammen
Voor 't wit onnoosel Vlock,
Die ick 'snachts na der Heyde
Droevigh weyde.

Haer Schaeps-koy is benevelt,
Bewolckt van stanck, en damp,
Soo datmen 't bruyn-gegevelt
Niet siet, of dat de Lamp
Van Stygiam doet flick'ren,
't Vonckigh blick'ren.

Oock heb mijn bedieningh
In 't akelige nest,
Door Proserpijns versieningh

Kreegh ick een van de best,
Waet Venus had (door reden)
't Haer gebeden:

Dat's, dat ick aen de Stranden
Van d'Oceaensche kant,
Wanneer de Kollen branden,
Moet graven 't groene zant:
Wanneerse om haer Kuylen
Loopen huylen.

Oock als helder glimmen
Van Phoebus u bestraelt,
En flickert op de kimmen
Als al 't gespoock neer-daelt:
Om knielen voor den Koningh
Van haer woningh.

Dan kom ick driemael sweven

Om mijn Ys-koude romp,
't welck dan noch schijnt te leven:
Maer laes! een aerden clomp,
Waer aen veel duysent wormen
Vreeslijck stormen.

Daer leyt het rif omvlochten
Met Myrrth' en geur'ge blaen,
Maer doen men 't Graf waer brochte
Doen biggelden 't getraen
Langs vele Nymphjes Wangen,
Bleeck bevangen.

Lerinde magh wel beven,
Haer laetste uer genaect:
Staet af van 't jonge leven
Want Atrops Fackel blaect,
Haer Seyssen komt u schenden

Om te enden.

U Trony net besneden
U roode Kaeckjes schoon,
Die sullen haest bekleeden
Een tack aen Plutoos Croon:
Tot wraeck, o Herderinne,
Van u minne.

Mijn tijt vereyscht te dalen,
Moord'resse voort aen 't vlien.
Ick kan de held're stralen
Niet meer in d'oogen sien:
Want my heeft nu begeven
't Soete leven.

[NU wil ick een Roose-crans]

Stemme: *Royella dan u hert.*

MU wil ick een Roose-crans
Voor mijn Cloris streng'len,
Want hy tavont aen den dans
Sal om kusjes heng'len:
Dan sal ick hem desen Hoet
Om het hoofd gaen buygen,
En de soete nectar-vloet
Van sijn Lipjes suygen.

2 Tot een teecken van mijn min
Die ick hem sal toonen,
Op dat ons de schuym-Goddin
Beyde sal beloonen
Met een Lely-witten bant,
Tot verbondt van trouwe,
Op dat ick myn soeten brant
Op geen wint en bouwe.

3 Ay komt dan, mijn speel-genoot
Wilt mee Bloempjes plucken,
En vergaertse in u schoodt:
Siet, ick salse rucken
Van dit Beeckjens groene boort,
Langhs de koele stroompjes,
Waer men het gevogelt hoort
Singen in de Boompjes.

4 Cloris is het al wel waert
Door sijn sachte seden:
Door sijn heus-beleefden aert
En volmaectt van Leden,
Fris en jeughdigh in sijn doen,
Vriendelijck in 't minnen,
En hy kan met soet gesoen
't Hertje van my winnen.

5 Noyt en sal hy aen de Rey
Met een ander singen,
Oock en sal hy in de Wey
Met geen Nymphjes springen,
Dan met Galathe sijn Vrouw!,
Sijn herts-wel-beminde:
Daerom sal ick oock sijn trouw'
Snijen op dees Linde.

6 Nu het Cransje is gedaen,
Komt Het niet wel aerdigh?
Sy Gespeeltjes laet ons gaen,
Want siet eens hoe vaerdigh
Dat den blonden Phoeby daelt,
Achter het Bosschagy;
Doch Cypresse die bestraelt
Weder ons Vryagy.

[GOe navont soet Kintje]**Stemme: *Lest wasser een reyser, &c.***

M. GOe navont soet Kintje,
Ist Fijtje, of Trijntje?
O neen, het is Jaepje mijn Lief;
Wel soeste waer gaeje;
/ Wel Julphus wat raeje?
Of hoe na hebje een Brief.

M. 2 Wel liefste dus spijtigh,
Je grauwt alsoo bijtigh
Als ofje een Kudde-man was:
/ Wel waerom niet Vrijer,
Je bloetje, jou snijer,
't Komt op je reden te pas.

M. 3 Ey siet eens hoe heftigh,

Hoe spijtigh, hoe deftigh
Staet Montje nu in de pruym.
/ Wel Waerom Jan hang-gat?
s' Is soose al lang sat.
Wat roertet jou boeven-schuym.

M. 4 O neen, liefste Jaepje,
Je sint sulcken schaepje,
Jou Haertje dat kruit as wol:
Je Capje heel netjes,
En kraeghje soo pretjes
Dat maeckt mijn sinnen schier dol.

5 Ick loof Cuypedootje
Die vaert in je Bootje
Als jyder uyt melcken roeyt,
En leert jou het Hullen
En 't Hartje soo krullen

Wanneer als het Koeytje loeyt.'

6 Want prijstmen jou kloofje,
Soo staet stracks het Hoofje
Of 't Naersje schier vechten wou,
En 't root onder-zieltje
Drie spannen van 't Hieltje,
Elck ploeytje dat kreuckt sy vou.

7 Jou Lipjes als Kerssen,
Die kunnen verwerssen
De Vrijers, die als een brandt
Op jou staen en loncken,
Gelijck als de voncken
Doen blaecken een drooge Mant.

8 Och Dochter van doene
Wil jyme eens soenen?
Seght woordetjen neen of ja.

Magh ick niet wat voelen
Mijn lusjes verkoelen?
Seg wiljet niet doen, ick ga.

[TReurt nu mijn herders-Fluyt]

Voyse: Phillis de soete meyt,

TReurt nu mijn herders-Fluyt
en maect een droef gheluyt,
Nu ick mijn waerde Bruydt
En lief moet derven,
En galmt met naer gheschal,
Dat Bergen, Bos en Dal,
Ja vliet, en Water-val
Beweent mijn sterven,
Want al mijn Vee
Doolt uyt den Lande,

En weyt aen Zee
Op drooge Strande.

2 Schreyt oogen om dien dagh
Dat ghy met bly op-slagh
Eerst op Phillis sagh
Met lieflijck loncken;
Want doen wiert ick gewont
Door hare vlechjens blont,
Want hare roode mondt
Ontstack veel voncken,
Die 't herte mijn
Deed vlamigh blaken,
En groote pijn
Mijn zieltjen braken.

3 Vaert wel mijn Paragon,
Maer denckt eens om de Bron

Alwaer u Coridon
Om Helsent kusten,
Doen ick door soet gewoel
Uw's Borsjes sacht gewoel,
Aen 't ruysent Beeckje koel
Ontstack met lusten;
Doen ghy de vloedt
Mijns Lippen pluckte
En ick soo soet
U montje druckte.

4 Ey luystert soete Meyt
Hooft hoe u Herder vleyt,
Hoe dat u lievert schreyt
Om dat ghy vliedet,
Vliet niet, of vlucht na my,
Rust niet, dan aen mijn zy:

Op dat u Ooghjens bly
Mijn blyheyd biedet.
Ach! dat u hert
Tot my-waerts wende,
Soo sou mijn smert
Haest sijn ten ende.

5 Ja al de Hemel-Goon
Die dansten in haer Throon
Soo ghy (o schoonste schoon)
U jonst liet dalen;
Ja 't kleene poesel Wicht
Dat sou sijn Toortsens licht
Sijn Vleugeltjes en schicht
Van boven halen,
En met een lach
Tot Huys-raet schencken:

Om dat hy sagh
U mijn gedencken.

Vraegh aen Venus, stemme: Ach Amarillis soet, &c.

SEg eens, o schuym-Goddin
Weet ghy wie ick bemin?
Weet ghy wie my doet branden?
En weet u Soontje niet
Wie dat mijn Ziel gebiet,
En bint met Minne-banden?
Wacht wat, ick sal 't u drae
Seggen gaen,

Dat de Blaen
Mij u getraen
Hooren aen, geeft genae.

2 Sy heet Elisabet,
Sy stelt mijn Zieltje wet
Door blicken van haer blickjes:
Want als sy met gegluer
Lonckt maer nae haer natuer,
Soo val ick inde strickjes
Die ghy Goddin bereyt,
Door het Wicht:
Die het licht
In 't Gesicht
Brandend' sticht, als het schreyt.

3 d' Oorsaeck van 't heete vier
Is 't krullende gezwier

Van haer goud-draede Haeren,
Haer Vel als Leel'jen wit,
Haer Oogjens als een git,
Haer keeltjen als de snaeren
Klinckt beter dan 't geluyt
 't Geen de Goon
 In haren Throon
 (Na gewoon
 Soet en schoon) brallen uyt.

4 Haer soete roosen-mont
Bloost als de Morgen-stont
In 't krieckje van den Dage,
Waer op den Nectar vloeyt,
Die soeter is besproeyt
Als oyt mijn oogen saghe,
Die ick heb vaeck om vat/

En gekust;
Maer mijn lust
Niet geblust, daer ick sat.

5 Dus bid ick dat u Wicht
Maeckt dat mijn pijn verlicht,
En doet mijn vier haer smaken:
Soo sal ick met een Schaer
Op 't Goud-gesnee-Altær
Met Myrrth' en Wieroock blaken:
Dat ick door 't blaken blus,
Dat de pijn
d' U en mijn
Haest verdwijn,
(Door 't aenschijn) met geblus.

[CYpresse schuym-Goddinne]

Op de Stemme: *Al de iuffers in Den Hage, etc.*

CYpresse schuym-Goddinne
Ach! hoe seltsaem is de minne;
En hoe wonder is haer cracht,
In haer wesen is sy kluchtigh,
Maer 't genoot maeckt Maeghden suchtigh,
Waer dan Cupido om lacht.

2 Want het is wel eer gebleken
Doen het boefje met sijn treken
My schoot met een Miene-schicht,
Waer van dat een brandigh Koorsje:
Haest ontstack door 't vlamigh Toorsje
't Dreef my tot der Minne-plicht.

3 Doen soo kreegh ick tot verblijden
Twee beminnaers die my vrijden,
Yder praten soo hy mocht,
Maer door by-slapens verlangen

Heb ick trouwen aenghevangen,
en heb 't met den een' besocht.

4 Nu den ander vol van trouwen
Quaem daer door by na in rouwen
Want hy zwoer by Hel, en Doot,
dat soo langh als hy sou leven
My noch nimmer wou begeven,
En voorstaen in den noot.

5 Waer ick gae of set mijn voeten
Daer komt hy my staegs ontmoeten
En hy opent dan sijn hert
Met veel suchten, en met weenen:
Dat by nae de harde steenen
Sou bewegen, door sijn smert

6 Dickmaels denck ick by my selven:
Kost hy doch sijn liefde delven,

Was hy doch soo niet vervrouwt,
Och! had ick het eerst geweten,
Dat hy my niet sou vergeten,
Ick hadd' liever hem getrouwt.

7 Dus gedenckt doch jonge sinnen
Eer ghy 't trouwen gaet beginnen,
Siet wie dat de trouste is:
Wilt geveynsde Minnaers schouwen,
Want het trouwen kan u rouwen,
Dese spraeck gaet seker wis.

Herderinnen klaegh-liedt, Voyse. 't Sou een meysien langs de kant.

ACh! Asteas waerde Son
Denckt ghy niet meer om de Boompjes?
En vergeet ghy nu de Bron?
Daer de koele water-stroompjes
Onse lusjes bootsten na,
Ach! vergeet ghy die soo dra?

2 Heugt u niet hoe wy geblust
Hebben (met soo veel omhelsjes)
Onse min, en soete lust,
't Geen de groen-beknopte Elsjes
Noch wel klaptten, dat haer Hof
Niet belommert waer met lof.

3 Doen de Elsjes door 't gedril
Lilde, met haer stomme Blaetjes
Want ick met een struyckel vil,
Doen twee and're van u Maetjes

Hadden schier ons doent' bespiet:
Denckt ghy dat Asteas niet.

4 Doen u Veetje dertel sprongh
By de ruycht, in 't lieve Lommer:
Doen u ruysent pijpje songh
Doen en dacht men om geen kommer;
Want u Vee, en 't myne bey
Graesde in een vette Wey.

5 Seg Asteas (waerde Lief,
Ben ick niet soo wijdt gekomen,
Om te zijn tot u gerief?
Over Maes en Waelsche stroomen:
Tot by d'af-gehouden Stam?
Daer ick u ontbieden quam?

6 Doen den gulden Phoeby blond
Rende met sijn Jaght in 't Zuyen,

Doen wy lagen mont aen mont,
Doen de Winden, en de Buyen
Waaren stil, dan wy alleen
Repten onse soete leen.

7 Doen u Oogen door den brant
Bloncken als twee bruyne gitten,
Doen ghy druckten met u handt
Dat ick by u neer sou sitten.
Doen ick u uyt liefden boot
Beyde Lipjes, en mijn schoot.

8 Och! ick voel, o wreede straf,
Dat hy my is gaen ontvluchten,
Rolt nu traentjes na mijn Graf,
Echo drijft mijn droevigh suchten
In de ooren van Asteer:
Want mijn Ziel roept wraeck, en wee

9 Ach! dit is de Jonghmans trouw
Die sy my met Eeden zweeren,
Soo wilt door mijn grooten rouw
Jongh-bejaerde Maeghden leeren.
Smoot de tochjes van de Min
Liever uwen Boesem in.

***Philanders claegh-liedt, Stemme: Ick weet niet wat mijn vryster
schort***

7Reurt nu te saem mijn wolligh Vee
En stilt u loop ghy water-vlieten:
Nu ick mijn Lief, mijn Galathee
Mijn waerdste pronck niet sal ghenieten;

Want sy my haet/
Ick weet sy gaet
Met andere knaepjes voor den Dageraet.

2 En ick Philander die haer min
Die moet eensamich nu gaen treuren,
En met een ongevoelde sin
Doe klagent schier de Rotzen schueren:
Soo dat de Son
En Orion
Haer straelen weygeren van dese Bron.

3 Hier onder dese Lommer swoel
Daer gingen wy ons vaeck verlusten,
Wanneer ick by dit Beeckje koel
Omhelsden u, en vriend'lijck kusten:
Ghy streelden my,
Ick speelde bly

Op een Ruys-pijpje en behaeghde dy.

4 Wanneer ick aen de Reye meen
Met Galathe mijn Lief te springen,
Philander heeft een blauwe scheen
Soo hoor ick al de Herders singen,
Een yder laght,
En mijn veracht.
O Goon! verhoort Philanders droeve klaght.

5 Ach! Nymphje Echo bootst doch na
Philanders droeve Minne-klachten,
En ghy o ruysent Beeckje dra,
Ey vraeght: waerom sy gaet verachten
Philanders min, daer hy schier in
De Tranens-vloet vedrinckt om sijn Goddin'.

Mey-liedt

stemme: *Grusella nimphe sat.*

LOf aenghenaemme Lendt,
 Die d' Aerdens bruyne schoot
 Ontsluyt, en kleur'ge Fruytjens sent,
 Die eertijts 't guyre Noorden sloot:
 Dies Bloempjes, Graes en kruyt
 Steeckt nu sijn kluer'ge hoofjen uyt.

2 De suyver witte Bron
 Van 't domme grasigh Vee,
 Die straelent vloeyt, als Coridon
 Met sijn beminde Galathe
 Voor krieckje des Dageraet
 't Hans in de Wey uyt melcken gaet.

3 De Boompjes bersten uyt

Van wit wel-ruyckent blos,
Daer hoortmen Philomels geluyt,
Die op een groene Blader-tros
Soo liefelijck sit en singt,
Dat het Gedierte hippelt en springt.

4 Het treurigh minne-Liedt
Op een bemoste Rots
Speelt Pan op 't nieu-gesneden Riet,
Met sulcken droevigh na gebots
Dat soo Syringa noch leeft
Toont dat sy buygend' berouwen heeft.

5 Silvanus ciert sijn Hof
En ent soo mennigh struyck,
Bekranst sijn hoofd met Eycken-lof,
Waer Floraes op-getoyde pruyck
Soo soet en geurigh betuyght

Als dan het Bytje daer Honingh uyt suyght.

6 De Nymphjes met haer Rey
Die streng'len handt aen handt,
En danssen om de groene Mey
Die Cloris voor sijn liefste plant,
Dies sy weer (na gewoondt)
Hem met een krans van Bloemen kroont

7 Dus ghy, o jonge Jeught
Besprengt u Lauwer-spruyt
Met goeden gonst, soo veel ghy meugt:
En voor tweedracht u Venster sluyt,
Op dat een yder Man
Sien magh, dat onse Jeught neemt an.

[DE droeve doncker snoot]

Op de stemme: *Om een die ick bemin, &c.*

1

DE droeve doncker snoot
Is nu verdwenen;
Die blonde Ochtent root
Is nu verschenen:
Mercurius die schuyft de blaeu Gordijnen,
Op dat de blecke Maen
De Jacht-Goddin Diaen,
Niet langh sal blijven staen
Maer moet verdwijnen.

2

Nu ick om Thebens val
Ben af-gekomen
En ga na 't Helsche Dal
By Lethis stroomen,
Om een Offer snoot dat sy my deden:

Daerom soo dael ick af,
Om tot verdiende straf
Dat sy den Stief-soon gaf
Door mins onvrede.

3
Om 's Koninginnen val
En oock de Koningh,
Is dat ick dalen sal
In Plutoos wooningh,
Om datse Bacchus boven my gingh eeren,
En gingh des Koninghs Soon
(Tot spijt van al de Goon
Van Jovis hoogen Throon)
Soo vlas bezweeren.

Herders t'samen-spraeck,

Voyse: van Biron, &c.**C**

AY set u Philida
Wat onder dese Boompjes.
Neen Coridon, ick gae
Na gints waert, daer de stroompjes
Van 't gulle ruysent Beeckje
Welt door de Duyntjes heen.

K

Dat 's weer u oude treckje,
Neen Philida, o neen.

2

Maer set u hier in 't groen
By dese hoogge Liende.

P

Dat wil ick willigh doen
Coridon, mijn beminde?

K

Voldoet mijn lieve lusjes

(Mijn Waerde Paragon)
Met uwe soete kusjes,
By dese koele Bron'

3

P

De Kusjes Minnaer goet
En sal ick niet weyg'ren.

K

Mijn lusjens suycker soet
Nu heel ten Hemel steyg'ren.

P

Druckt u bedoude Lipjes
Dat aen mijn Montje raect,
Op dat het aen de tipjes
Van mijn jonck Hartje smaect.

4

C

Voor desen stroyen Hoet
Kies ick geen gulde Croonen,
Noch voor u lonckjes soet

Koos ick geen Koninghs Throonen.

P

Wilt my maer niet af-wijcken.
Mijn Lief mijn Coridon.

C

'k Sal u noch trou doen blijcken:
En zweer u by de Son.

5

Dat eer den Walvisch groot
Sal op het Landt geneeren,
Eer sal des Werelts-kloot
Hem 't onderst' boven keeren:
Eer dat ick sou begeven
Mijn over trouwe Min,
Mijn hart, mijn ziel, mijn leven,
Mijn liefdens-afgoddin.

6

P

Wel Coridon ick moet

Mijn vee na Huys toe drijven.

C

Neen Philidaetje soet
Wilt noch wat by my blijven.

P

Neen 't Vee dat gaet verstroyen
Den eenen verr' van d' aer;

K

Neen al u Ram, en Oyen
Die zijn noch by malkaer.

7

P

Maer ick moet na mijn rust
De Son beghint te dalen,

K

Hoe sout ghy ongekust
Dan met u Schaepjes dwalen?
O neen ick sal u leyden
(Naer uwe lieve lust)
Door Velden, en door Heyen,
Maer eerst mijn brandt geblust.

[HEt windigh gebruyts der stuyren Koningh]

Stemme: *In kleynigheyt leef ick, &c.*

Het windigh gebruyts der stuyren Koningh
 Moet haestigh ter vlucht,
 Vertreckt na Eur'bus droeve wooningh
 Daer 't Noorden
 Door boorden;
 En stoorden haer swoele Lucht.

2 Het weeligh Cruytje van d' hare Rotsen
 Groeyt jeughdigh uyt,
 d' Herd'rinnen in 't Bos gaen d' Herders nabotsen
 Met singen,
 En springen;
 Doen dringhen
 haer soet geluydt.

3 Silvaens gewest vermeerdert van Boomen:
 Sijn Bladen-rijck Wout

Verquickt door 't bloeyen van Iris stroomen:
De Linde
Noyt minde
De Winden van Boreas hout.

4 Dryady-Nimphjen vlecht Meya-kranssen
Van bloempjes, en lof,
Om aen de Reye met vreughden te danssen,
Met spelen
En quelen:
Vreught telen, trotst die van 't Hof.

5 Laet nu o jonge Batavieren
(Door Musaes gheklanck)
U blaeu lasuyren Wimpel zwieren
Met vreughden,
Vol Jeughden,
Met deughden: Geeft Meya nu danck.

[HEt lang-gewenste Licht is nu ontduystert]

Stemme: *Het glas van mijn geneught.*

*H*Et lang-gewenste Licht is nu ontduystert,
En heeft des Duyvels list met kracht gekluystert,
Die langh door Adams val was onbeteugelt,
Is nu door dees geboort
Na 's Heeren ware Woort
Beangst gevleugelt.

2 Een klaer uyts wayent Licht 't geen alle lichten
Door sijn gevlamde Toorts te recht gaet stichten:
Een onversienlijck Licht voor ons geven:
Een licht dat onverschrickt
Ons in de oogen blickt,
Als waarheyts leven.

3 Het blaeu Asuyr Gewelf de flick'ren blincken

't Voorsegsel van dit werc, en toonden 't wincken:
Hoe dat den opper-AI was afgesonden
Onnoosel en veracht,
Maer heeft door 's Vaders macht
De doot verslonden

4 Geboren als kint van d' onbevleekte
Een Maget noyt bekendt, die Godt verweckte
Tot baring' van dees langh-gewenste Koningh:
Een geveer van 't geluck,
Die al des Werelts juck
Droegh tot belooningh.

5 Dus looft dan dese stont, een dag van vreugde
Verlaet den boosen eeuw, en tracht na deughde:
Vernieut u Zielens lust, keert u ghewrichten
Tot d' opper-AI en AI,
Gewis den Heer die sal
U quael verlichten.

[HEndrickje Lief, die ick wel eer beminde]***Voyse: Hoe is den hemel dus genegen,***

HEndrickje Lief, die ick wel eer beminde,
En zwoer u trouw met mijne eygen handt:
Ey! heugt u niet dat ghy u gingt verbinden
Dat ghy sout mee gaen na mijn Vaders-landt?
Rouwt u 't belooven?
Isser yets mis-seyt
Komt my verdooven,
Keert u soetigheydt
In ontrouw lieve Meyt.

2 En kan u hert soo wispeltuerigh wesen
Gelyck een buy, of eenen lichten Windt;
Of ist, om datmen weynigh hout gepresen
Eenen Soldaet? die nochtans trouwheyt mint,

Soo schenckt u kusjes
Aen een Zee gesel,
Of boet u lusjes
Met een Lant-Cornel:
Soo u goet dunckt, seer wel.

3 Maer siet dan toe o licht-geloovigh Meysje
Ghy sijt soo trots, maer u naeckt groot verdriet;
Sy doen 't alleen om u soet poesel vleysje
Maer om u eeren-krans en doen sy 't niet,
Want al haer smeecken
En haer vleyery
Sijn loose trecken,
Maer beklaeght u vry
Dat ghy niet gaet met my.

4 U geel wit Haer, en blauwe Venuis Oogen
En u snee-witte Borsjes appel-ront

Die hebben my (door liefden) soo bedroogen
Aal ick u kusten voor u roode Mont,
Maer ghy verbreyde
Dit een Duyvels-Moer,
Die u doen seyde
En u haest beswoer
Dat ghy niet met my voer.

5 Noch seyd' de Col: ghy sout een Coopman krijgen,
Maer door u liefde haestigh van my vloot,
Ghy gaf den Secretaris soete Vijgen,
Maer nu verlaet hy oock in den noot:
Soo sullen noch and'ren
Die u liefstens zijn
Wel haest verand'ren,
Maer denckt eens om mijn
Als ick ben veer van dijn.

[BEroemt Breda, ghy hoofd-stadt van de Steden]

Stemme: Hendrickje lief, die ick wel eer, etc.

BEroemt Breda, ghy hoofd-stadt van de Steden
 Gelegen in het schoonste van het Landt,
 Brabantsche pronck men heeft om u ghestreden
 Van 't eerste dat de vryheyt wiert geplandt:
 Nu komt Oraengjen
 Wil u maken vry,
 Van 't Jock van Spaengjen
 En van slaverny
 En eyst zijn Baronny.

2 Ghy zijt sijn erf en hy u Erf-Heer moedigh
 Verslaet u niet als ghy hem hooren komt,
 Hy draeght met Mars den blancken degen bloedigh
 Waer op den Leeu van Hollandt stadig bromt,

Hy sal wallen
Van de Stadt Breda
Haest neer doen vallen
En u komen na
Maer niet tot Burgers scha

3 Ons Prince sal den Spaensche Nest omroeren
Dat derthien Jaren u gedwongen heeft,
En in u plaets de vryheyts-Standert voerren
Waer door sijn fame tot de Wolcken sweeft,
Want u Maranen
Zijn hem wel gewent
By d' Indianen
Tot aen 's Werelt ent
Daer is sijn Naem bekend.

4 Ons Bat'rijen, Reduyten en Loopgraven,
Die zijn nu vaerdigh, en haest op-gemaect,

Het grof geschut de paerden vast me draven
Of schoon het spaens Canon zijn vlamme braeck,
Haest hoort ghy brallen
't Braef Hollansche Kruyt,
Op uwe wallen
Dat het groot geluydt
Tot binnen Spaengjen stuyt.

5 Maer spaenschen hoop wilt niet verwond'ren
Of ghy met 't Oor eens inder aerden lagh,
Of ghy 't Canon in Hollandt hoorde dond'ren
Soo slaet een kruysje noch als 't wesen magh,
Loopt uyt u Cellen
Schelt en belt vry aen
Wijd u Cappellen
Schuert den Moorejaen
Want 't is met u gedaen.

6 Den Paus sijn stoel die wil hem schier begeven
Sijn Jesuwijten, och! sy klouwent Hooft,
De Spaensche Kroon die schijnt van angst te beven
Mits hem een schoone Parel wert berooft,
Roemt dan Oraengjen
Geeft sijn Hoogheyt Lof:
Die 't trotse Spaengjen
Snoeyt sijn wiecken of,
En smijtse in het stof.

[PRins Cardinael van Spaengjen]

***Stemme:* Coridon was moe van jagen.**

PRins Cardinael van Spaengjen
Is nu uwen moet ghedaen?
Dat ghy den Prins d' Oraengjen
Niet en soeckt om op te slaen,

Of heeft hy te stercken haven
Doen graven doen graven
Dat ghy 't niet en vint geraen.

2 Lest quaemt ghy tot Rijs-bergen
Sloegh u Leger daer ter neer,
Geen aen-val en dorst ghy vergen,
Want wy pasten op Geweer
By Nacht en by dagh in 't Wapen,
In 't Wapen. En 't slapen
Lieten wy voor 's Princen eer.

3 Wast niet om te begecken
Dat ghy door u Trom af-riep,
Dat ghy nu wout vertrecken,
Die u sien wou haestigh liep
En ginght op straet vertoonen,
Vertoonen, tot loonen,

Maer sijn Hoogheyt niet en sliep.

4 Dus komt nu selfs eens kijken
Na de brave Stadt Breda.
Die nu gansch wil bezwijcken,
Want wy komen haer te na,
En hoort hoe de schaly-daken
Door 't kraken, door 't kraken
Tuygen over groote scha.

5 Want ons Canons gedonder
(Als een vreeselijck gebral)
Is voor Paep-Jan een wonder
Door het spelen op de Wal,
En 't werpen van de Garnaten
Ontlaten de Straten,
Dat hy maect een groot geschal.

6 Hebt ghy door moedigheden,

(Tot u Goveneur sijn eer)
De Wallen door-gesneden:
En 't Geschut doen sincken neer,
Om ons Galdery te stuyten,
 En sluyten ons buyten,
Maer u stoutheyt gelt niet meer.

7 Twee van de naest' Bat'rijen
Schieten met sulcken kracht,
Dat onse Gaelderijen,
Is de Reijs haest in-gebracht,
De Bies-brugh en andere practycken
 Af-wijcken, af-wijcken,
Om te leggen in de Gracht.

8 Het Vier-wercken dat gestelt is
't Geen de Hant-granaten schiet,
Een teycken wat gewelt is

Datmen op den Spaengjaert biet,
Wilt ghy nu den Storm vol krachten,
Met machten verwachten,
Vry van Paep, en Monn'ken vliedt.

9 Het Hoeren-werck zijn gronden
Is gemest met Spaengjaerts bloedt,
Jebt ghy doen niet bevonden
d' Edel Prins sijn kloecken moet?
Doen vreeslijck de Mijnen sprongen
Hoe songen, en sprongen
Doen u Wals en Spaensch gebroedt.

10 Dus wil ick u wat raden
Prince Cardinael Infant,
Treckt uyt u Krijghs-gewaden
Reyst weer na u Spaensche Landt,
En draeght daer de Geestelijckheden,

Haer kleeden, met vreedden.
Die u beter staen ter handt.

11 Ghy Papen en Bagijnen,
Hanght de Kap nu op den Tuyn
Minne-broers en Capecijnen
Scheert niet meer den kale Cruyn,
Broer Jacus en Pater Symen
Die swijmen, die zwijmen
Want haer Klap-mus staet te schuyn.

[SOete Nymphje, lief Lerinde]

Stemme: Philis quaem Philander tegen, &c.

D
SOete Nymphje, lief Lerinde
Waer heen met u wolligh Vee?

L
Schoon Dorastus (Mijn beminde)
Na de Weyden, aen de Zee:

Om mijn soete Geytjes, elck
Daer te loosen van haer Melck.

D

2 Neen, mijn Pronck der Herderinnen
Ghy wilt na u Cloris gaen
Die ghy liever wilt beminnen,
Soo ick lestmael heb verstaen
Wt een Brief die ghy hem sant
Doen ick doolden langhs de Strant.

L

3 Ach! Dorastus (waerde leven,)
Hemel! Watter al gheschiet:
Noyt en heb ick Brief geschreven
Noch aen hem of niemandt niet;
Maer ick zweer! dat hert, en ziel
Ick alleen voor u behiel.

D

4 Wel dat laet ick daer by blyven,
Rust wat neder by 't Geboomt

Onder 't schaduw der Olijven:
Waer dat een Reviertje stroomt
Met sijn golfjens in het Dal
Daer 'k u Vlockje melcken sal.

L

5 Neen ick weet een plaets bequamer
By een water-Borne soet,
Dat ist Vee veel aengenamer:
Want sy drincken uyt de Vloet,
En dit water schoon en reyn
Spruyt uyt eene klaer Fonteyn.

6 Daer ist koel want d' hooge Eycken
Die met haer bebladert lof
Doen haer top ten Hemel reycken
Snyt de Son haer stralen of,
Als ick dan in 't schaduw sta,
Voel 'k den soeten windt Aura.

D

7 Wel (mijn Lief) ick sal u leyden,
Drijft mijn Schaepjens neffen d' uw,

L

Wilt u Vee alleenigh Weyden,
Want mijn Vee dat is te schuw.

D

Neen Lerinde, 't is als 't mijn,
't Wil wel by malkanderen zijn.

L

8 Stil Dorastus 'k hoor geruchten,
Vliet van my, 'k moet henen gaen.

D

Ach! mijn Lief, waer wilt ghy vluchten?
't Is maer ruysig' van de blaen:
Of het vlugge Veer-gebroot
Dat sijn jonge Beesjes voet.

L

9 Siet hoe kan Dorastus vleyen,
En sijn lusjes weet te voen
Dat een Maeghden hert sou schreyen
Die hem eenigh leet sagh doen.

D

Ey! Lerinde, ey! een kus;
Gunt dat ick mijn vlammen blus.

L

10 Wel Dorastus, mijn beminde,
Sweer my dat u trouwe Trouw,

D

Ach! mijn Lief, mijn Lief Lerinde
'k Sweer u: eer den Hemel sou
Van sijn gulde Polen vlien,
Datmen 't blaeuw Gewelf sou sien.

11 Of, al quam my daer een bieden
Voor dees Staf, een Scepter schoon,
Dat ick Lant, en u souw vlieden,
En gaf my een Koninghs Croon
Voor dees stroyen Hoet, soo souw
Ick 't af-slaen, om u mijn Vrouw.

12 En terwijl ons herten branden
Laet ons na den Tempel gaen,

En doen Venus Offerhanden,
 Knielen oock voor Son en Maen,
 Bidden voor den Echten-staet
 Dats' ons komen bey te baet.

[Wanneer de Son zijn Paerden Ment]

Voyse. Cupedo was mijn admirael, &c.

VVanneer de Son zijn Paerden Ment
 Wt Oosten West-waert op;
 En als zijn Jacht in 't Zuyen rent
 Dan zweeter Ydaes top:
 Dan stilt de loop der revieren
 Dan waeyen geen loov'ren of:
 Dan gaender de Nymphjes plaesieren
 In 't schauduw' van 't Lommere Lof.

2 Soo beurden 't op een midden-dagh

Op 't heetste van de Son,
Dat ick mijn dorst te lesschen sagh
Wt Beeck, of koele Bron;
So hoord' ick in 't lommer der Boompjes
Het ruysen van een Fonteyn,
Ick spoeyde my na de stroompjes
Daer vond ick een Nymphjen alleyn.

3 Die sadt met hare Leden naeck
Om spoelen in de Vloedt,
En 't scheen sy was in slaep geraeckt,
Dat docht my och! soo soet:
Want geene Diana g'leekse,
Noch ick geen Actoen,
'k Bleef stille staen en bekeekse:
Veel vreughden dat ick bevon.

4 Daer sag ick aen haer gout-geel haer

't Geen krinckelde krullent vast,
Haer voor-hoofd als een pronck-Altær
Soo wit als een Albast,
Haer Neusje soo net besneden,
Haer Mondetjen bloosen root,
Haer Kaeckjens en andere Leden
Die maeckten my levende doot.

5 Noch sagh ick dit Godinnetje
Van Lidt tot Lidt in als,
Haer ront-gekloofde Kinnetje,
Haer poesel blancken Hals:
Doen sagh ick noch wat lager
Ick wasser tot kijcken gesint:
Mijn lusjes die worden veel grager
En worden door 't kijcken schier blindt.

6 Doch voort ick op haer Boesen sagh

Twee Memmetjes, wit en bol,
Doorstraelt met blauwe Aders, ach:
Met Melck, en, Honingh vol:
Haer Tepeltjes root-koraligh
Daer drupten den Nectar uyt,
O Gooden! wie isser soo saligh
't Genieten van sulcken Bruyt?

7 Mijn Oogh dat mijn tot Minnen dreef
Dat sagh haer Buyckje aen,
En straelde na de Middel-schreef:
Daer vont ick noch wat staen.
Dat was: ick en druft niet segghen,
En 't singen dat is gemeen;
Ick gingh my wat by haer legghen,
Doen waectense soo het scheen.

8 Maer ick omhelsden haer terstont,

En greep haer in mijn Arm:
 En kusten daer de lieve Mondt,
 Cupido blies allarm,
 Haer bruyne Oogjens die lonckte
 En sagen my lachende aen:
 Mijn bloedt in Aders ontfonkte,
 Een suchtje heeft syder gedaen.

[GElijck een schoonen Roosen-boom]

Op de Stemme: *'t Was lest op een morgen-tijt, &c.*

GElijck een schoonen Roosen-boom
 Met nucht'ren douwe staet beladen
 Of als een Beeck een gaende stroom
 De Boompjes voet haer groene Bladen:
 Soo moet ick leven door 't geweest,
 En klaegh dat my oyt Son bescheen.

2 Ick drogh wel eer mijn Herders-stock
Ter eeren van mijn Lief Lerinde,
Ick dreef wel eer mijn witte Vlock
Daer ick het soetste Gras kon vinden,
Waer dan Lerinde by my quam.
En ick het Morgen-kusje nam.

3 Wat dan Lerinde tot my sprack
Dat weet ghy o rechtvaerde Goden
Wanneer ick onder 't groene Dack
Haer op mijn goet ontbijtten nooden:
Waer sy haer Wijn of Water brocht,
En uyt haer Mael Fruyt-aesje socht.

4 Och! (seyd' sy) met een soete tael
Hoe vrolijck zijn wy met ons beyden.
En ghy, O lieve Nachtegael,
Ghy sangt als wy ons Disch bereyden:

't Geen was Geblomt, en vochtigh Gras
Dat van dou be-asemt was.

5 Hoe mennig' soete lieve nacht
Plagh ick in uwen Arm te rusten,
Wanneer ick van u Borsjes sacht
De Yris tranen vaeck van kusten,
Tot dat Auroraes licht brack uyt,
Dan sprack ick tot mijn lieven Bruyt:

6 Ay kom, mijn Lief Lerinde, kom
Omhelst my in u lieve Armen,
En streelt u waerde Bruydegom,
Die u met minne sal verwerpen;
Maer neen, Lerinde was te kuys,
Oneer dat was haer meeste kruys,

7 En jeust soo isser een van 't Hof
Die u Lerinde soo kost vleyen,

Dat ghy van eer, en Maeghden-lof
Door 't Gout so haestig af kont scheyden,
En hebt u schoot genomen af
Het eelste, dat Diana haer gaf.

8 Wat denckt ghy lichte loese Meyt
Dat dit den Echten-staet sou voegen?
Of meent ghy dat dees dertelheyt
U arme ziertje niet sal wroegen?
Och ja, Lerinde sal dien Dagh
Beklagen, dat sy 't Hof oyt sagh.

9 Wat of Lerinde heeft gedacht
Dat ick een anders Boel sou trouwen.
Om dan te werden uyt ghelacht:
O Goden, schent alsulcke Vrouwen;
Want mijn te vroom, en eel gemoet
Is voor sulck een niet opgevoedt.

10 Dus vaert dan wel lichtvaerde Vrouw
En soeckt die u liever willen,
Want eer dat ick u trouwen souw
Ick liet my liever levend' villen:
Ick soeck een ander Herderin
Die my is trouw en die ick Min.

[Uyght Christi zielen]

Op de stemme: *Ach moorderesse,*

Uyght Christi zielen,
Breeckt u oude hert
En ontfanght een nieuw ghemoet
Wilt neder knielen
Want u eerste smert
Is versoent door Gods genade goet,
Want sijn eygen Soon

Die sent hy uyt den Throon
Op de Weerelt voor ons te lijden:
Is geboren van een Maeght
Die alleen Godt heeft behaeght,
In des Keysers Augustus tijden.

2 't Scheen of den Hemel
Stont in klare vlam,
Door het licht dat van boven scheen,
Een soet gewemel
Wt de Wolcken quam,
Want het licht brack de duysternis van een,
't Was een liefelijcke stem
Riep: gaet heen na Bethelem
Want u Heylandt is daer gheboren.
Al het out is nu een ent,
En vertreden het Serpent
't Geen u had den doot gezworen.

3 Herodes Zetel,
Kroon, en Diadeem
Scheen te daveren op sijn hoofd;
Dus hy vermetel
(Doch met soet gesteem)
Aen de Wijsen heeft vast beloofd,
Als sy hadden 't Kindt ghesien
Dat sy weder soude vlien
En de bootschap aen hem dragen:
Maer het was uyt valschyt groot,
Want hy socht na Jesus doot,
Doch was niet Gods behagen.

4 Nedrigh verschoven
Lagh den God van al,
In een voeder-baeck des Vee:
Geen praght van Hoven,

Maer in een Beeste-stal
Godt sijn klaerheynt in blincken dee:
Dat den Persiaen, en Moor,
Kregen dit gerucht in t' Oor,
En uyt 't Koninghrijck van Meden
Quamen haestigh henen vlien
Om het kleene Kyndt te sien,
En sy hebben 't aen-gebeden.

5 Dus Batavieren
Neemt in deughden aen,
Dat ghy, Jeught neemt an, mocht heeten
Queckt u Lauw'rieren,
Houtse in den Ban
Die haer wortel knagent eten:
Op dat Pallas, en Mercur
Met Apollos stralent vuer

Hare gunst u niet en wenden,
 Want weet vry dat Jupijns vier
 Wel in tienderley manier
 Kan u groene Blaetjens schenden.

[BLosende Clora aengename Maeght]

Voyse. Lust u te dooden doot my vry, &c.

*B*Losende Clora aengename Maeght,
 Dertele Nymph vol Jeughden,
 Luckige Aero' die u voeten draeght:
 Op-queeckster van de deughden,
 Hoe langh sult ghy noch voor my vluchten?
 Beweeght u niet mijn droevigh suchten?
 Sal ick dan (schoon) genieten nimmer 't soet?
 Soo klaeg ick aen Natuer dat sy my ontrou doet.

2 Heb ick o Clora, u niet meer bemindt

Als Celidon, of Moris?
Wie ist die ghy soo trouw in Liefde vint?
Geen Cloridon, noch Cloris:
Amintas heeft u eer bewesen,
Garinter vrijden u voor desen:
Tyter die heeft sijn trouw u wel geboon,
Maer niemant van haer al verdient voor my de Croon

3 Want weet dat als ghy savonts slapen gaet
Ick onder uwe Boomen
Sluym'rent verwacht den lieven Dageraedt,
Daer ick u, Nymph sie komen,
Half met u bloote Leden
Door den verschen Douw getreden,
't Haer ongevlochten, en u troose-mondt
Die bloost soo aengenaem als eenigh Morgen-stont

3 Heb ick mijn jonge leven niet gewaecht

Voor u en voor u Schapen:
Daer noch ons Wout geheugenis of draeght,
Want geen van al de Knapen
En wou een vingher voor u wagen
Wanneer den Wolf aen quam jagen,
Ick sprongh hem toe, en heb hem oock gedoot,
Dat selfs het groene gras sijn groent' door bloet verschoot

5 Dus wilt, o Clora, Daphnis liefste zijn,
Gunt hem u vrolijck leven,
Wilt uyt u Oogjens (klaer als Cristalijn,)
Damphnis een lonckje geven:
Kom Clora kom mijn Engel schoone,
Komt en ontfanght dees vreughden-Croone:
Komt en ontfanght dees groenen Lauwer-hoet,
Tot teecken van mijn Trou dat u beloften doet.

[WAt pocht, en blaest ghy spaensche-kroon-beminders]**Stemme: Beroemt Breda, ghy hoofd-stadt, etc.**

WAt pocht, en blaest ghy spaensche-kroon-beminders
Op uwe daden, en u groote Slagh,
Wat snorckt en raest ghy groote Slagh-winders,
Als of d' Oraengjens-boom ter Aerden lagh:
 Door een Victory
 Van u Blockers-dijck,
 O krancke glory!
 't Schijnt of Spaensche Rijck
Ons dempten in de slijck.

2 Maer denckt vry neen ghy Papen en Nonnen,
Ick lagh u uyt om uwe blijerschap groot,
Ghy hebt doch niet een handt-breet Landt gewonnen:
Maer 'k weet de reden, 't was om dat de doot

Lagh op u Lippen,
G'lijck een Schip in Zee
Stoot aen de Klippen
Even gingt u mee
Want het u beven dee.

3 Ghy lastert onse Nederlandtsche Helden
Door uwe Versen, vals en plomp gemaect
Maer henght u niet de schrick'lijcke gewelden
Die voor Breda nu 't Jaer zijn uyt-gebraeckt:
Soo komt ter Tolen
Op de Mossel-kreeck,
Komt daer weer dolen,
Daer de silte-Beeck
Het water Bloedt geleeck.

4 Ons Hollants-vorst en vreesde noyt de Wallen
Noch diepe Vesten van de Stadt Maestricht,

Kloeckmoedigh heeft hy Wesel overvallen,
En dwangh 's Hertogen-bosch tot Hollands plicht
Grol wert beklommen
Spaengjen mostert uyt,
Wilt ghy dan brommen
Van u groote Bruydt,
Och 't een soete kluydt.

5 Want quaemt ghy eens op 't Hof van Hollant kijken
De teeckens van soo mennig' braven Slagh
Ick weet ghy sout al bevende bezwijcken
Als ghy 't geflicker voor u oogen sagh,
Van veel Standaren,
Vaendels, daer 't geschreeuw
Brack u Altaren,
Die Hollantsche Leeuw
Bewaert tot onser eeuw.

6 Dat doet ons Prins, den Spaensen-kroon-bedwinger
Door Gods beleyt, en Neerlands onderstant:
Hy is ons Vorst, die als een Blixems-slinger
Sijn Vleugels zwaeyt rontom ons Vaders-landt
 Gaet dan vry streven
 Op Caloyens kans,
Komt liever zweven
 Om een Schencke-schans,
En leert den Beyren-dans.

7 Dus denckt Fortuyn kan haest haer vleugels wenden,
En roept geen hey, voor dat ghy steden siet;
Want weet den Somer is noch niet ten enden,
En 't is voor desen oock wel meer geschiet,
 Denckt, wy Hollanders
 Sullen (eer wy gaen)
 Noch Spaensche Standers

Van u nemen aen,
Want s' u t' hans seer belaeen.

[TReurt Edel Huys Nassouw]

Voyse: Adieu mijn lamm'ren al, etc.

TReurt Edel Huys Nassouw,
En klaeght met herten rouw,
Om dat de doot verslinde
Graef Willems eygen Soon;
Die hy meerder beminde
Als een Koninghs Kroon.

2 Ach! Edel jonge Graef,
Die, als de minste slaef
Sloegh tegen sijn vyanden;
Een ongeluckigh Loot
Dat syn kraght quam ontmanden

Was d' oorsaeck van sijn doot.

3 Doen hy de schoot ontfingh
Viel desen Jonghelingh
Heel moedeloos ter Aerden,
Waer op dat yder riep:
Slae hem doot ghy Spaengjaerden,
Voort yder tot hem liep.

4 s' Hebben hem getracteert,
En soo gemarteliseert
Met slagen, en met steken,
Tot dat sijn Edel bloedt
Quam ten wonde uyt leecken,
Klagend' in overvloedt.

5 Ach! in de Bloem uw's deught
En in u Lentens Jeught
Most ghy Bellona smaecken.

U Vader weet ick sal
Tot de wraeck wel geraken
Van u te droeven val.

6 U Ziel rust inden Heer,
U Rif (tot Hollands eer)
Sal steeds de Faem vercierien;
U hoofd sal zijn bekranst
Met veel groene Lauwerieren
Door uwen Naem beglanst.

7 En op u Graf sal staen
Venus, met druck belae:
Schijnend' op Mars te schelden.
Bellona spreecktse toe,
Vraeght waerom datse velden
Dees' dat haer treuren doe.

8 Waer op dan Atrops spreeckt:
Zijt hierom niet verbleect,

Tis het beschick der Goden;
 Sijn uren zijn ten ent,
 Gode heeft hem ontboden
 In d' hooge Hemels Tent.

Register.

DEn eersten Mey, in 't voor-Jaer,	11
Blommer herten wat een Schrick	15
Schoonste Nymphje, die natuer	20
Ick weter een schoone Maeght,	24
Poliphemus aen de Stranden	27
Vrijers maer wat hebje kluchjes,	32
Wie kan nu met singen	38
Schoonste Maeght Lerinde,	42
Hoort lodderlijcke Galathe,	49
Adieu, mijn schoon' Goddinne	50
O lof zy d'Opper-vader,	54
Antenetta, die door 't loncken,	59
Al wat ick jaegh het is al niet,	61
Royella isser de schoonste Maeght,	67
Hey! wat isser al te doen	69
Rust u schoone Nymph Clorinde,	73
Ach! Herderin, Nymph Galathe,	77
Ghy die u Scepter-staven,	81
Silvester, en Cloridon,	85
Mijn Clora, nu de Lent	89
Vlucht nu vry o Lerinde,	93

Nu wil ick een Roose-krans,	98
Goe navont soet Kijntje,	101
Treurt nu mijn Herders-Fluyt,	104
Seg eens, o schuym-Goddin,	108
Cypresse schuym-Goddinne	112
Ach! Asteas, waerde Son,	115
Treurt nu te saem mijn wolligh Vee,	118
Lof aengename Lent,	121
De droeve doncker snoot,	124
Ay set u Philida,	126
Het windigh gedruys der stuyren Koningh,	130
Lof-Basuyn.	131
Het langh-gewenste Licht,	132
Hendrickje Lief,	135
Beroemt Breda,	137
Prins Cardinael,	140
Soete Nymphje lief,	145
Wanneer de Son sijn Paerden Ment,	150
Gelijck een schoonen Roosen-boom,	154
Juyght Christi zielen,	158
Blosende Clora,	162
Wat pocht en blaest ghy, Treurt edel Huys,	165

Cornelis Stríbeé
Deucht teelt ryckdom.

Eijnde van het eerste deel deses liedt-boeck.

[Tweede deel]

De brant van de Hollantsche vroutjes; ende meysies, dat het leger soo lang te velt blijft. Stemme: Ick magh my wel beklagen, etc.

Ey! maer hoort wat voor een wonder
Dat ter nu beurt in Hollandt
Siet het Vrou-geslacht-raeckt onder
Want de steden sijn vol brant;
Soo datmen schier de voncken
Door 't gansche Leger siet,
Sy sijn schier al beschoncken
Van 't sap dat Venus giet.

2. d'Een die roept sal 't langer dueren?

Ach dat is te zwaren kruys,
d' Ander wil de doot besueren
Dat haer Vrijer niet komt t'huys
Men hoortse d' uer vervloecken
Doen 't Leger trock te Velt,
Want sy nu eerst besoecken
Cupidoos groot geweld.

3 Al de kraghstighste gebeden
En het bloedige gheklagh,
En de meeste jammerheden
Hooft men in den soeten Haegh.
Mars' ghy hoort u t' ontfermen
Over dit soet geslacht,
Dan sult ghy weerom-armen
U lieve Venus sacht.

4 Al de lieffelijcke bloosjes

Van het lodder aen-gesicht
Zijn vergaen gelijk de Roosjes,
En soo bleeck als Mane-licht,
De Lipjes als Coralen
(Daer eerst den Dauw op sat)
Sietmen nu heel vervallen
Gelijk een Lely-bladt.

5 Soo wel Meynsjens als gehoude
Sy zijn al in eenen noot,
Ja de jonge met de oude
Lijden even zwaren stoot,
Want 't is haer twintigh weken
Dat yder een sijn lief
Niet eens geeft mogen spreken?
Dan door een stomme Brief.

6 Op de Schevelinghs passagie

Gaet soo mennigh dier en sucht,
In het Voor-hout en Bosschagie,
En daer onder d' open Lucht
Daer g'schieden soo veel Clachjes
Met bitterlijck getraen,
Als in de duyster Nachjes
Sterren aen de Hemel staen.

7 Dus bid ick u Helt der Helden
Hebt doch yets medogenthey, t,
Want ick weet men u vertelden
Van de mennicht' die daer schreyt,
Ghy soutse t' huys waert senden;
Daer yder is bepaelt,
En sout de seyltjens wenden
Noch eer de Son neer daelt.

[DAt Venus-goet / de diertjes soet]

Voyse: De Geusen, de Geusen, etc.

DAt Venus-goet / de diertjes soet
 De meysjes in het Haegje, in het *etc.*
 Maer sijn die niet wat licht van voet
 Dat is gemeen mijn vraeghje,
 Hebje sulcken lucht, Haegje haegje
 Hebje sulcken lucht dats een klucht.

Ick sey neen / door groote reen
 En heb haer oock gepresen, oock gepresen
 Sy binnen niet voor yder een
 Het moeten Jonckers wesen, hebje sulcken
 Lucht haeghje, haeghje, hebje sulcken etc.

Dees kleden haer / en reeden haer
 Op 't braefste na de Mode, na de Mode
 Soo dat sy schijnen gansch en gaer

De Boelties van de Goden, hebje sulcken
Lucht, haegje haegje sulcken etc!

Sy gaen gestrickt en op gequickt
Met veelderley Faveurtjes ja Faveurtjes
Het schoonst Faveur dat is verblickt
Verschooten van sijn kleurtjes hebje sulcken
Lucht haegje haegje, hebje sulcken etc.

Sy zijn gehult / door schijn vergult
Gelijck de Harderinnen, Harderinnen
Het hayr gepoeyert en ghekrukt
Wie sou haer niet beminnen, hebje sulcken
Lucht, haegje haegje, hebje sulcken etc.

Haer Tabbers zijn / met kanten fijn
Geboort en uyt gesneden, uyt gesneden
Haer Kapjes Vloers, en dun Cantijn
Haer blancke Borsjes kleede, hebje sulcken

Lucht, Haegje Haegje, hebje sulcken. *etc.*

Dit soet geslacht / vol preutse pracht
Dat weet haer dus te toye, dus te toye
En sijn oock ofjer schoon om lacht,
De Meesters in Tornoyen, hebje sulcken
Lucht Haegje Haegje, hebje sulcken. *etc.*

Haer Serviteurs / als Procureurs
Braveren elck met sijne, elck met sijne
De keurs maect veel een leghe Beurs
En raken in rowijnen, hebje sulcken lucht
Haegje Haegje, hebje sulcken Lucht, *etc.*

Sy houden net / nau een Bancket
Of doen haer Vrijsters hale, vrijsters hale
Om sien wie het 't schoonste Boeltje het
Int proncken en int pralen, hebje, *etc.*

Wat vremde Lucht / wat soete klught

Daer moetense staen prijcken, ja staen prijcken
Tot datse hebben haer genucht
Met Lachen en bekijcken, hebje sulcken, etc.

Dit soet cieraet / dees hoere-staet
Die seggen noch wel aerdigh, noch wel, etc.
Op 't lest een Snijer of Soldaet
Die zijn sy noch wel waerdigh, hebje etc.

Maer 't gaet niet vast / ick heb gerast
Men sou het anders hopen, anders hopen:
Na sulcken Neringh 't Pad-moes past
Of met de klap te loopen, hebje sulcken, etc.

Dus op het ent, met mijn bekent
Als dat dit liet geen maeghden liet geen etc.
Noch kuys-oneerbaer herten schent
Als die een Boel behaeghde, hebje sulcken, etc.

Ja lieve maet, het hoofje staet

Of 't Naersje wou gaen vechten, wou, etc.
 Dus gaense proncken over straet
 Met stricken die sy vlechten, hebje sulcken lucht
 Haeghje, haeghje, hebje sulcken lucht
 Dats een klucht.

't Was jammer groot, en meer als noot
 Voor die het meer wil vragen, meer wil vraghen
 Als dat het al van Hoeren sproot
 Die naem van dochters dragen, wat dit
 Liet aen gaet, Haeghje, Haeghje
 Wat dit Liet aengaet: Hoere staet.

[TSa Meynsjens nu ist uwe beurt]

Op de stemme: *Gerard, nu bon compagnion.*

TSa Meynsjens nu ist uwe beurt,
 Luystert eens na dit kluchtigh Lelletje,

Maer lacht niet dat jou Buyckje scheurt,
Want het is een soete vertelletje;
Tis van een Jonghman (hy is u niet vreemt)
Sijn Maeghdom quam door 't droomen in 't Heemt
He, he, he hemt,
He, he, he, he, he, he, Hemde.
Hy voelde 't loopen ten deed hem geen wee,
Hy docht dat het een Aposteumy hem dee,
He, he, he, hee,
He, he, he, he, he, he, heye.

2 Het was op eenen vrolijcken nacht
Soo hy was op sijn Bedde gelegen,
Dat hy op een Buyr-meysje dacht
En heeftse daer in sijn droom gekregen,
Hy dacht: ach! waer dit Diertje mijn Wijf,
Hy voelden een grilligh en trilligh in 't lijf:
Ha, ha, ha haey

Ha, ha, ha, ha, haeye, kaeye,
Sijn Ledetjens voelden hy open baen,
Hy badt de blinde Cupido aen:
Ha, ha, ha, haen
Ha, ha, ha, ha, ha, ha, haene.

3 Sijn Peesjen ontsprongh sijn hertje dat joegh
En hem docht dat sijn Maeghdom kraeckte,
Sijn handen hy in malkander sloegh
Waer van hy uyt sijn slaep ontwaeckte:
Hy is seer haestelijck op gestaen
En voort naer eenen Barbier gegaen,
Ha, ha ha aen
Ha, ha, ha, ha, ha, ha, aene,
Die wees hy hoe dat hem met groot getreur
Was een Apsteumy gebroken deur,
Heu, heu, heu, heu,
Heu, heu, heu, heu, heu, heu heure.

4 De meester heeft sijn Patient besien,
Sey: koragie, ick sal het genesen
Maer dat en kan niet seer wel geschien
Of een Gelagh dat moster eerst wesen:
Dit heeft den Meester soo stemmigh geseyt,
Een Pleyster heeft hy daer op geleydt;
He, he, he, hey
Hey, hey, hey, hey, hey, hey, heyte.
De Pleyster trock vel en vleys by een,
Hy heeft sijn moeder om gelt gebeen,
He, he, he, heen
He, he, he, he, he, he, heene.

5 De Moeder een open keel ophief,
Seyde waer toe nu Gelt genomen?
Moeder (och seyde hy) Moedertje Lief,
Wistje wat my is over-gekomen
Doe ick nacht vast slapende lagh,

Droomd' ick dat ick ons Neeltje sagh,
Ach, ach, ach, ach!
Ach, ach, ach, ach, ach, ach, lachje?
Doen voeld' ick, ja Moeder ick ben te schu
Als dat ick het sou vertellen aen u,
Hu, hu, hu, huw,
Hu, hu, hu, hu, hu, hu huwe.

6 Nou Soon nu secht het jou Moeder vry,
Want wien kon jy het nader doen weten:
Wel luystert dan toe, mijn slincker sy
En mijn Buyck die docht my dat spleten,
Doen brack een Apsteumy en heeft gestremt
De nattigheyt voeld' ick loopen in 't Hemt,
He, he, he, he,
He, he, he, he, he, he, Hemde.
De Moeder docht het kon qualijck geschien,
Sy gingh de Matery eerst self besien

He, he, he, he,
He, he, he, he, he, he, hiene.

7 Doen dit de oude Vrouw besagh
Gingh sy self staen met hem gecken,
En raden hem (met een groote lach)
Om de Matery wel af te doen trecken:
Als dat hy sou uyt sien om een Wijf,
Dan quaem geen Apsteumy hem meer in 't Lijf,
Ha, ha, ha, ha.
Ha, ha, ha, ha, ha, ha, hyve.
Dit wasser een puyckje van veel Jonghmans
Hem diende een drooge stroyen Krans,
Ha, ha, ha, hans
Ha, ha, ha, ha, ha, ha. Hansje.

[ALyda; o soetste Diertje]

Stemme:

Phillis quaem Philandes tegen

ALyda; o soetste Diertje
 Dien ick op de Werelt weet,
 Stooksteres van 't Minne-viertje,
 Dat sijn vlamme-straeltjes heet
 Brandend' in mijn Boesem schiet
 Sonder dat ick lust geniet.

Waerom moet ick sijn verscheyen
 Van u soete Engelin?
 Waerom moet mijn lieflijck vleyen
 (Segh, mijn schoone Dianin)
 Aen dees stomme Beeck geschien
 Sonder u mijn lief te sien.

Maer ick weet mijn overschoone
 Wie ons dees af-gonsten doet
 't Is de bloedige Bellone;

Wagen-meester, die haer voet
Op haer broeders schouders plant
en vernietight landt op landt.

Maer, ach Venus; wilt ophitsen
Cupido met al zijn macht,
Met zijn Boogh, en met zijn flitsen
Met syn gantsche Oorloghs-kracht,
Dat hy Mars zijn vleugels bint.
Want hy u niet meer bemint.

Siet, hy neemt den Oorlog machtigh
Niet om u, o Venus, aen,
Maer om Juno preuts en prachtigh,
Die haer voor-hoofd (als de Maen)
In de duyster nachten blinckt,
Steedts den Oorlog' t' oogh toe-winckt

Dan sal ick een Tempel maken
(U ter eeren) O Godin,

Meyrth' en Wieroock sal ick blaken
Op het altaer van de Min:
En ick sal uwen jongen Soon
Schencken een Cypressen Croon.

Tot getuygen zijt ghy Boompjes
En ghy Beeck of Wester-bron,
Die in 't eerst u klare Stroompjes
Wt het Duyn in 't Bosje von.
Daerom Eyck en Else-blaen
Hooft doch dese woortjens aen.

Hoe sal ick Nymphje strelen
Als ick by haer wesen magh
Hoe wil dan met haer spelen,
Hemel gunt dien blijden dagh,
Als ick mont en lipjens al
Met een vreught genaken sal.

Maer my dunckt de vogels singen
 Toomt u lusjes toomt u vreught,
 Wilt u soete gedacht bedwingen,
 Want die hem te vroegh verheugt
 Eer dat het de tijt gebiedt
 Krijght voor vreughde vaeck verdriet.

[HElacy! wreede wicht]

Voyse: Adieu mijn lamm'ren al, etc.

*H*Elacy! wreede wicht
 Die met u Boogh, en Schicht
 Betovert al mijn krachten,
 Ach aerdigh Vrouwen beelt,
 Al mijn sin en ghedachten
 Steeds op u schoonheydt speelt.

Ach Engel (mijn Godin)
 Ick brandt in uwe min

Even als de Salmander.
U vlam mijn Zieltjes voet
Want ghy (laes) aen een ander
Offert u hoogste soet.

Die met gestreel, gesoen
Haest sal vergeten doen
't Geen ghy o schoon syt waerdigh,
Van my genieten sout,
Soo ghy o Nymphjen aerdigh
Met een niet waert getrout.

Ach wrevelig' Fortuyn
Ick wet op d' hoogste kruyn
Van Midas top gedreven,
Om dat ghy noyt vermoen
Noch mijn pant hebt gegeven
Dat oyt mijn hoop kost voen.

'k Heb in u vier geblaecht
En anders niet gesmaeckt
Dan door begogelingen;
U lieflijck locke-broodt
Dat mijn leven sal dwingen
Ach! tot de droeve doot.

Maer dit is niet geseydt
Dat ick in vryicheyt
Oyt met u konverseerde,
Maer mijn gedenckt (Juffrou)
Dat ghy selfst wel begeerde
Dat ick u kussen sou.

Al deed ick eerst mijn klacht
'k Heb 'maer met u gelacht,
Want 't was om een ander reden,
Maer sint ghy waert de Bruyt
Soo gingh u trossigheden

Al te seer bersten uyt.

Heught u niet wel dien nacht
Doen ick u Borsjens sacht
Om helsen en soo kusten,
En doen wy mondt aen mondt
Onse vlammen-viers blusten,
Doen 't al in vreughde stont.

Ghy noemden mijn u Lief,
Ick sey: Mijn Lust-gerief.
Mijn Engeltje, mijn waerde,
Ghy noemden mijn u Son,
Ja geen liever op Aerden,
U oyt vermaken kon.

Wat was u soet lichaem
Poesel en aengenaem
Dertel om by te wesen,

Wat is daer vryicheyt
Wt ons Min wel gheresen
Dat al niet dient geseyt.

Nu heeft mijn Vrou een man,
Nu weet sy nergens van,
Maer weet hem wel te strelen,
Ick sal tot mijn verdriet
Dese vaersjes wat quelen,
Als mijn de lust gebiedt.

[LAetst had de Zee 't omstuymigh nat]

Stemme: *Hoo de buy noos, &c.*

LAetst had de Zee 't omstuymigh nat
Aen 't drooge Strant gesmeten,
Wiens vloet de Duynen heeft bespat:
Want Doris was geseten

(Met groot Triumph) op 't Monster-dier
Dat uyt den Neus blies een Revier.

2 Daer op soo volgd' een groote schaer
Van Tritons en Meerminnen;
Doen werde voort mijn oogh gewaer
Een preutsche Koninginne,
Die sat vol pracht op een Dolphijn
En toonde 't gantsche Heyr met bly aenschijn.

3 Daer sagh ick, hoe de Godt Neptuyn
Quam door de Baren bruysen,
Sijn dry-tant deed het Strandt, en Duyn
Door kracht der Vloeden pruysen:
De Tritons bliesen op haer Schulp,
De zilt', en soeten water-vloen te hulp.

4 De gantsche Treyn was van de Zee
In 't groen bekleedt vol hovaerdigh,

Als dat een Nymphje Galathee
Int wit gekleet was aerdigh:
Haer kleedt van schuym, en 't aengesicht
Dat blonck en bralde: als het Mane-licht.

5 Neptuyn, en Thetis, droegh een kleet
Van Peerlen, en van Schelpen:
Daer onder wiert een Nymph geleet
Wiens vreught scheen t' overstelpen,
Der Winden-God (haer Bruydegom)
Quam snellijck aen, en heet haer wellekom

6 De Tritons trompen krachtigh uyt
De Meeremins aen 't singen:
Sy loofden den Bruydegom, en Bruyt
Met tuymelen, en springhen:
Mijn oogh sagh uyt soo grooten vreught
Als doen ten tijde, van de Zeeusche Jeught.

7 't was alle hier ter Feest genoot
 Die Mosse kleding' droegen,
 Tot Phoebus daelde uyt de schoot
 Van Thaetis, mat van 't zwoegen:
 Ick gingh naer huys, terwijl 't was dagh,
 Maer denck noch mennighmael van 't geen ick sagh.

[LEstmael had een soete Nicht]

Op de stemme: *Antwerpen is soo schoonen stadt, &c.*

LEstmael had een soete Nicht
 Cupido het dertel wicht
 Sijn krulle-Bol ontbonden,
 En ontbonden heeft ontsint
 Daer haer sellefs mee geblindt,
 Maer heeft wat vremts bevonden.
 Want wie haddet oyt gelooff

Datse kreegh terstondt in 't Hoofd
Wel duysent Spoockerijen;
Want haer roode Kaeckjes eel
Werden faluw ende geel:
Tot Cupidoos verblijen.

Dese Dochter (door den brandt)
Sloegh haer poeselighe handt
Op haer snee-witte Borsten,
Maer terstondt de heete vlam
In haer lieve Boesem quam,
Waer af haer hertje dorsten.

Doen voelden sy door haer Leen
Sulcke soete soetigheen,
Dat 't montje noch eens lachte,
Want haer aders schier verstroeyt
Heeft een vreughde door-gevloeyt,
Die eerste pijn versachte.

Daer op sprack dees soete Meyt:
Ach! wat Hemels soetigheyt,
Wat heuggelijcke steeckjes
Voel ick door mijn Maeghde-bloedt,
Tis het alder-soetste soet
Van minnelijcke treeckjes.

Sy verdoemen Venus Throon,
Schelde dat haer lieve Soon
Een Hoere-kindt most wesen,
Al u pracht is tooverny,
Al u schoonheydt guychelry:
Of sult my weer genesen.

Doen wou sy de Sluyer straf
Trecken van haer Oogjens af,
Maer ach! sy bleef de blinden,
Die gelijk de blinde liep,
En tot haer Gespeeltjes riep.

De Sluyer los te binden.

Hoort wat isser om-gegaen:
 Wie de Sluyer raeckten aen
 Die scheen in 't vyer te blaken;
 't Aensicht wert de kleur berooft,
 d' Oogjes puylden in haer Hoofd
 En mosten 't Minne smaken.

Dus sy hebben (door veel reen/)
 Voor haer Borsjens uyt gesneen
 Om d' hette te verkoelen,
 Oock om dat de Meester sou
 Die haer eerst verbinden wou
 Haer brandent Hertje voelen.

[VEnus, ay segh mijn Goddinne]

Op de stemme: *Phillis quam Philander tegen, &c.*

Venus, ay segh mijn Goddinne
Waer nu mijn beminde dwaelt;
Die het vyer, en brandt der Minne
Op mijn Boesem heeft gestraelt,
Hemel wat magh d' oorsaeck zijn
Datse vliedt? en scheydt van mijn.

Maer ach! Venus: die u Throone
Bout op veel verandering',
Dies ick merck (mijn overschoone)
Vreese schielijck voor een ding',
't Geen voor eeuw' besloten was:
En dat draeyen souw 't Compas.

Want geen Liefde heeft ontbroken
Om te toonen oyt aen my,
Ach! hoe dick heeft sy gesproken:
Siet daer ick u selven vry,

Cust my, doot my, zwijght maer stil,
Wat ghy wilt, ick willigh wil.

'k Heb om u (seyd' sy) verlaten
't Eerst' en 't tweede, 't geen ghy weet,
Ja sy storf, wanneer ick praten
By een ander 't hert haer spleet:
En soo dra sy my verwon
Scheyden gingh mijn Paragon.

Maer dat had my niet gespeten
Had ghy maer een woort geseydt:
Hoe, of wat, maer ghy liet weten
My een sulcken valsincheyt
Meent ghy dat ick u Juffrou
Tegen danck beminnen sou?

Neen, maer sal wel duysent werven
Dencken om u soeten mont,
Hoe ick nu sal moeten derven

U snee-witte Borsjens rondt,
Die ick duyst en duysent reys,
Heb ghekust haer blancke vleys.

Want hoe kan ick rustigh wesen:
Als ick denck op 't schoon Lichaem,
Dat soo veyl my plagh te wesen:
Ach! hoe soet, en aengenaem
Was dat lieve hart verheught,
Als wy pleghen onse vreught.

'k Weet hoe dat u Oogjens puyld
Als de Min u meester waer,
Ja geen Koninghs Croon ghy ruyld
Om u Liefde, wiens Altaer
Ghy om (Venus gonst te voen,)
Eeuwigh woude branden doen.

Fy my, wat heb ick begonnen,

Want ick nu verfoey mijn self
Maer gedenckt, het licht der Sonnen
Dat daer draeyt om blaeuw Gewelf:
En die 't Al en Al door-siet
Heeft u doenten wel bespiet.

Noyt geen kusjens en verveelde
Als ick u te kussen docht,
Eene kus wel duysent teelde,
Tot het kussen was volbrocht,
En dat wy tot vreught bereyt
Swommen in Liefdes gulsigheydt.

'k Draeg noch u Faveur mijn Engel,
't Geen u hart mijn heeft gejondt,
En ick bid het Haer-gestregel
Dat ick aen u arrem bont,
Laet dat noyt sijn los gestrickt,

Voor dat ghy mijn hert verquickt.

Want gedenckt doen ick het binden
 Aen u Poesel Arrem vast,
 Hoe ghy zwoer, ick noyt sou vinden
 Van u strick te sijn ontlast,
 Nu ick blijf u Lief, en Vrint:
 En min trouwer als ghy mint.

[Wie sit ginder aen het Beeckje]

Stemme: Ick magh my wel beklagen, *etc.*

C

Wie sit ginder aen het Beeckje?
 't Is de Nimph Idonia,
 Maer, ey stil mijn tong', wat spreekje?
 Tis de soete Lauwera:
 Sy telt de linde Boompjes
 Die langhs het water staen,

Ick spoey my na de stroompjes
En spreek mijn Lauw'ra aen.

2 Veel gelucks, o Lauw'ra waardigh
Wens ick u met hert, en ziel
Ey! gunt dat ick Nymphje aardigh
Voor het beelt uw's schoonheit kniel:
Wilt soete Herderesje
Zijn van u Coridon
Zijn hert, en ziels-voogdesje,
Sijn licht, sijn Hemels Son.

3 Ey, seg eens, wat doen dees Roosjes
Op u lieffelijck aenschijn?
En hoe komen doch de bloosjes
Die op uwe kaeckjes zijn:

L
Harder dat doet u boerte,

C
Waerom? O soete Meyt?

L
Mijn hertje voeldt ontroerte

Door al u malligheyt.

C

4. Siet mijn Staf die sal getuygen
Of ick (Engel) met u boert.

L

Wel soo wil ick met u buygen
Want u vleyen my vervoert.
Uwe bevalligheden
Hebben my lang' behaeght,
Want op u brave zeden
Mijn zieltje roem van draeght.

K

5 Laet ick dan u Lipjes drucken
Tot getuygen van mijn Trouw',
En sal in d' Aerde drucken
Schoone Lauw'ra is mijn Vrouw',
'k sal snijen op de Linden
Lof grooten God Iupijn.
Sy dien ick soo beminden
Sal nu mijn by-slaep zijn.

[Ick droomden lestmael eenen droom]

Stemme: *Nu lestmael in de maneschijn, &c.*

Ick droomden lestmael eenen droom
 Van wegen Blockers-dijck
 Hoe dat ick sat op eenen Boom,
 En sagh het Spaens practijck
 Mijn docht dat uyt het slijck
 Quaem eenen grooten treyn met Papen,
 Die songen schots Musijck
 En sprongen als de Apen.

2 Voor eerst quam Pater Sijnen aen
 Broer Jaques en Johan
 Die gingen kruys by kruycen slaen,
 Den Geus most inden Ban,
 Broer Peter als een man.

Nam terstont een quast met water,
Die voort het werck began,
Met hulpe van de Mater.

3 Calo dat wort voor eerst gewijt
Besprenckelt en bekast,
Niet eenen Paep osde sijn vlijt,
Men heeft soo langh gepast,
Op 't lest soo brack de quast
Doen vervloecte men de Geusen,
Broer Jan hielt 't kruyckjen vast
Haer hoop begon te kneusen.

4 Doch even wel met volle macht
Soo trockmen daer van daen,
En voor Maria-Schans ghebracht
Het wijen ging weer aen,
En voor de borst te slaen,

De geuskens sy verdoemden,
En heb ick wel verstaen
De Schans sy heyligh noemden.

5 Doen quam daer een geschoren hoop
Tot duysent drie of vier,
Van angst ick in de blaetjes kroop
Door 't ijselijck getier,
Sy speelden op de Lier
Op Trommels en Schermeyen
En maeckten goede cier,
Om dat de kans sou dreyen.

6 Sy waren al in 't swart gekleet
Tot teecken van haer rou
Dat menich Jaer in 't hert haer beet,
En sagen als een Schou.
Een groote Lieve-vrou

Wiert van minne-Broers gedragen,
Met vrijven en geklouw
Sy op malkand'ren sagen.

7 Op 't lest wie hadt het oyt geloof
Van sulcken Apen-spel
De Swarte kap gingh over 't hoofd,
Dat quam te wonder wel.
Met luyen en Gebel
Quam daer voor een Geest verschijnen,
Wt Vagevyer, of Hel,
Dat de mijn slaap verdwijnen.

8 Dat was den Paep die lest verdronck
Gints in de Mossel-slagh,
Die met sijn Cap te gronde sonck,
En noyt quam voor den dagh;
Die deed daer zijn beclagh

Hoe dat haer blijschap kraeckte
 Dat deed mijn sulcken lach
 Dat ick van slaep ontwaeckte.

[SA, sa, wie is een Helt? etc.]

Stemme: *E donne e donne, &c.*

SA, sa, wie is een Helt? *etc.*
 Het moet nu overhandt te Velt, *etc.*
 Drie Glaesjes wert u toe-getelt
 't Sal u vermaken,
 't Moet u wel smaken,
 Waerom verdriet
 Want wy sijn voor Caloyen niet.

2 Ay siet wat een noble vocht *etc.*
 Het heugt my dat ons niet beuren en mocht, *etc.*
 Maer wy hebben 't hans weer een and're Locht

Soet en geurigh,
Waerom dan treurigh?
Waerom dan kranck?
Want dit marcheren en valt niet lanck.

3 Den douw die Bloempjes wasdom geeft, *etc.*
Van sulcken douw mijn hertje leeft *etc.*
Dus niemant voor een Troytje beeft,
Maer wilt met verlangen
Het blijlick ontfangen:
Want van dit nat
Broutmen te Rotterdam in de Stadt

4 Men wist niet waerom Bacchus weent, *etc.*
Als hy om 't Jaer eens wert gespeent, *etc.*
Maer al waer een Mensch sijn hert versteent
Het most hem bewegen,
En schreyen als regen

Door dit geweld,
Want de Kan t'hans geen schelling en gelt.

5 Dit is den Oly diemen seyt, *etc.*
Vol vreugden, en vol geestigheyt, *etc.*
Waer in de sorgh begraven leyt,
s' Is lustigh tot minnen,
Vrolijk van sinnen,
Want men wel siet
Dat wy zijn t'hans voor Gelder niet.

6 Een Glaesje Bier of Romer Wijn, *etc.*
Is beter als uyt Maes, of Rhijn, *etc.*
Dit moeten ons af-wassers zijn,
En sonder verkoelen
Het water af-spoelen:
Datmen ontging
Doe men lest langs der Heyde ging.

7 Siet daerom dese drie Santeen, etc.
Die breng ick als te Lit wy deen, etc.
Op ons welcomst, en yder een;
Ick sal het aenvaerden
Ter eeren de Gaerden
Nobel en braef,
Want 't is hier beter als voor de Graef.

[HEy! van daegh ist Leening-dagh]

Voyse: Ick quam voor by een brouwery, &c.

*HEy! van daegh ist Leening-dagh,
Geen liever ick mijn leven sagh:
Tsa lustigh dan gesongen,
Gedanst, en op-gesprongen,
Wt den treuren gedomineert
Tot datse wederom is verteert.*

2 Hey, sa fris en vrolijck Waert,
Verschaft ons hier een nieuwe Caert,
Men sal een vaentje maken
Om aen de Sang te raken,
't Moet soo gaen en anders niet,
Tot datmen door de Leeningh siet.

3 Nu dan na de Noblite
Drincken wy eens een Sante,
Sante van Sijn Altesse
En oock van sijn Princesse,
Die sijn goet, bloedt, en verstandt
Gewilligh waeght voor 't Vaderlandt.

4 'k Weet, dat mennigh Borger sagh
De vreughde op den Leenig dagh
Hy sou zijn goet verkoopen,
En nae de Krijgh toe loopen,
Roepen al om Bier, of Wijn:

En sou me willen vrolijk zijn.

5 Want hoe meenigh groot Cadet
Verlaedt sijn 's Moeders weeldigh Bet,
En rusten haer in 't Wapen,
Om op het Stroo te slapen:
Weten wel datmen daer Leening' geeft,
En datmen daer soo rijck'lijck leeft.

6 Want smorgens als de Revelje slaet
Een yder uyt sijn Hutje gaet,
Tis om een Brandewijntje
Tot Grietje of by Trijntje,
By die de schoonste woorden geeft,
En daer men de meeste klets by heeft.

7 En dan daer na weer voor den dorst
So laeftmen de keel, en smeertmen de Borst
Ten kan ons niet verschelen

Met halven en met heelen,
Soo lang als de Kan geen Bier en hout
Soo dienter weer ander te zijn gebrouet.

8 De Velt-kan is soo goeden Maet.
Wanneerse vol op Tafel staet,
Men kan eer't sou verschalen
Daer sulcken dronck uyt halen
Dat beyde Oogen peylend' staen,
En datter u dorst af sal vergaen.

9 Ons Huys is wel een stroyen Hut,
Ter nauwer noot voor Wint beschut,
Maer wy die daer in woonen
Verfoeyen Konings Croonen:
Tis waer hy heeft wel groote vreugt,
Maer is noyt soo in 'thert verheugt.

10 Maer het meest' dat ons verdriet,

Dat is wanneer 't Canon af-schiet,
Want dan komt Ongewassen
Ons jammerlijck verrassen,
En blaest ons al de Kaersen uyt,
En dwinght dat men den Tap toe-sluyt.

11 Hier mee beveel ick u Jupijn,
De Borsten die onder de Gaerde zijn;
Ick wil u gaen begeven,
Ick soeck een ander leven,
Want siet ick ben de weelde sadt,
En ick heb mijn Buyck al vol gehad.

[ALs Bocx-voetje speelt met sijn Pijpje in 't Dal]

Voyse: Van de Mooren-dans

ALs Bocx-voetje speelt met sijn Pijpje in 't Dal
Dan singen, en springen,

De Satyrtjes al:
De Boompjens int wilt
't Gants Bosie dat drilt
En dreunt door het heffelijck na-geschal.

Het Riet daer wel eertijts Syringa in sat
Staet levent, en bevent,
En schut als een Blat,
Jae swiert heen en weer
Gelijcken een Veer
Daer 't woelende wintje maer even aen vat

Dit willen d'Arcadische Nimphen eens sien
Wat wonder, dat onder
Dit spelen mocht schien:
Dat langes 't geboomt
Het Beeckjes gestroomt
Haer bruysende golfjes quamen vlien.

Dus quamen sy t' Bosje ten inde gegaen,
En liepen, ja riepen
De Saetertjes aen,
Dit geyle gebroet
Licht haestich de voet
En namen de Harderinnen gevaen.

Daer waren doen lacy! de Nimphen in noot,
Sy lilden, en trilden
Jae sagen als doot,
Sy riepen: och, och,
Maer t'loose gedrogh
Die hebben haer poesele Leden ontbloot.

Ter wijlen dat Pan vast schatert en lacht
Soo songen, en sprongen
Dit Geyte-geslacht,
Jae deden int Velt

Daer 't meeste geweld:
En hebben d' onnoos'le Nymphjes verkracht.

Dit hebben de Herders van d' Echo gehoord
Wiens herten met smerten
Soo waren verstoort:
Dat yder een Eedt
Voor Jupiter deedt,
Te wreken, of alle te zijn vermoordt.

Dus vielen sy op de Roovertjes aen,
Begonden in 't ronde
Met Knepels te slaen;
Met Schop, en met Spa,
En riepen: Sa, sa,
Hey Satyrs wat hebje ons Nymphjes gedaen?

De Splittekoots namen wel haestig de vlucht
Maer lachten, en dachten

Op sulcken klucht,
 De Herders verbaest,
 Die vonden wel haest
 Haer liefjes maer waren in groot gesucht.

Daer wasser (och lacy!) een droevigen tijt,
 Sy knersten / en parsten
 Haer tranen van spijt,
 Doch hebben uyt lust
 Haer Nemphjes gekust,
 Maer vele die waren haer Maeghdom quijt

[Ick weet een schoon Goddinne]

Stemme: *En Cupido is een engel, &c.*

/Ck weet een schoon Goddinne
 Die ick in 't hert beminne,
 Veel meer als Juno self, *etc.*

Geen Pallas noch geen Thaetis
Noch d' Heuysvrouw van Prometis
Noch geen uyt 't blaeu Gewelf.

Want mijn Liefs aerdigheden
En aengename reden,
Haer brave geestigheydt, *etc.*
Die is hoogh geresen:
Soo dat haer jeudigh wesen
't Hans over al verspreydt.

Ick kreegh nu laetst de tijding'
Als dat sy tot verblijding'
Van 't Jongh geselschap heeft, *etc.*
Tot singen en tot Danssen
Op-hangen doen drie kranssen,
Met vrolijkheydt beleeft.

Een was van Bloem, en Roosen

Gelijck haer Kaeckjes bloosen,
Een van gevlochten kras *etc.*
Dat beelden uyt de kleurtjes
En lieffelijcke geurtjes,
Van hare Kipjes vars.

Den derden vol cieraden,
Die was van groene Bladen
Met verschen douw besproeyt, *etc.*
Geen Bloempje dit verschoonde
Het jeugdigh lof betoonde
Hoe dat haer jonckheyt bloeyt.

Dus heeftmen daer gesongen,
Gedansen en gesprongen,
Tot men de kransjes won, *etc.*
Met boertery, en lachjes,
Sy loofden sulcke Nachjes

Meer als de klare Son.

Ach! Venus; laet u Soontje
 Als dan het vierde kroontje
 Op-hangen voor ons twee: etc.
 En maect my met mijn Engel
 Een vaste bandt, een stengel
 Dit is mijn hoogste bee.

[LEst sat ick op het Velt]

Voyse: Grusella nimphje soet, etc.

LEst sat ick op het Velt,
 En sagh den Oever aen,
 En blaeuwe Stroompjes van het schelt,
 De Son die was in 't ondergaen,
 En by de Noorder-bron
 Ick mijn droeve klacht begon.

't Was een Zuyd'-ooste windt
Die heb ick aen-gebeen
Gelijck een slecht onnosel kindt
Als datse eer de Son weer scheen
Mijn minne-deuntjes wouw
Brenghen aen mijn schoon' Juffrouw.

Die in haer droompjes leydt
Bedompelt, en bedruckt,
Van d' overlang' af wesentheynt
En treurend'lijcke vreughjes pluckt:
Verlangend' uyr en dagh
Wenst het anders wesen magh'

Ach! schoonste Dianin,
Met lichaem, en met ziel,
Met liefden, en getrouwe min
Ick neder voor u Altaer kniel,

En offer u mijn bloedt
Op de knaging' mijns gemoedt.

Dus sit ick op dees Noort
Aen 't hangen van den Bergh,
En op dat ghy mijn klachjes hoort
Ick winden ende waters vergh,
Als dat haer golfjens gaen
Doen mijn Lief mijn klacht verstaen.

Ach! wist mijn Engelin
Hoe dat mijn jeudigh bloedt
Ick door de Min ontsteken vin,
Gelijck een heete zwavel-vloedt
Van d' hooge Bergen bruyst,
Oock mijn bloedt in d' Aders pruyst
En dat ick uyr en stont
Soo langh mijn Adem gaet,

U zweer: mijn liefd' en trou verbondt:
En sal altijd voor Dageraedt
In 't hert u offer doen,
Tot ons af-zijn vreugt sal voen.

[ACh sprakeloos Geboomt]

***Stemme* Die mint die lijdt veel pijn.**

ACh sprakeloos Geboomt,
Tgeen van 't Wintje zwoel
Wert gedreven gins en weer
Waer onder ruysent stroomt
Eene Beeckje koel
Van de hooge Clippen neer,
Hooft mijn geklagh
Hoe ick treur nacht en dagh
Om een schoon' Herderin,

Die ick als mijn Ziel bemin.

Haer Oogjens als Cristal
Die de gulde glans
Van de Son te boven gaen,
Haer voor-hoofd met gebral
Ciert een blonde Krans
Waer veel duysent krullen staen,
Haer roode mondt
Haer witte Borsjes rondt,
Haer vriendelijck gelaet
Steets in mijn gedachten staet.

Ach! Cypria, Goddin
Laet het blinde Wicht
Eens door-schieten mijn Liefs hert:
Met stralen van de Min,
Dat dien gulde schicht

Sal verlichten doen mijn smert,
Soo sal ick gaen
Met Myrrth' en, wieroox-blaen
U Offerhande doen,
Met veel Lauwer-tackjens groen.

Ach! stroompjes, Boompjes, Windt
Vee, en Vogels, vraeght
Aen Lerinde, mijn schoon! Son:
Of sy my weer bemindt,
Want sy my behaeght,
Meer als eenigh Paragon,
Bootst Echo na
Aen mijn Lerinde dra,
En maect door 't Bos gedruys,
Brengh mijn Lief dees klachtjes t' huys.

My dunckt dat Phoebus daelt,

Kom mijn Schaepjens treet
 Langhs des groene Klaver-laen,
 De Son niet meer en straelt,
 Komt, vermits ick weet
 Waer veel nieuwe Clavers staen,
 Mijn Ram en Oy
 Komt weydet na u Koy,
 Tot dat de Son weer rijst
 En sijn soetigheyt bewijst.

[BRave Maeght Dorothe]

Stemme: *Rosemont waer ghy vliet.*

BRave Maeght Dorothe
Schoonder als de Nymph Astree,
Schoonder als Diaen, of de schat-Godin,
Schoonder dan als eenigh Herderin:

Pallas ghy beschaemt,
Venus ghy verdooft,
Want ghy haer schoonheydt rooft:
Edel, hoogh befaemt
Zijt ghy pronck en Werelts-beelt,
Waer in Naturas krachten speelt.

Maer ick vraegh, klaegh, en sucht
Waerom ghy soo angstigh vlucht,
Want als ick u smeek vliet ghy snel en straf
Als het schuwste Wilt de Bergen af.

Dorothea schoon
Keert, ey keert weerom:
Vlucht ghy u Bruydegom?
Lief ontsiet de Goon
Laet u vluchten door het wout
Eer dat mijn suchten u berout

Want gedenckt Dorothe
Op de schoone Maeght Daphnee:
Die mee vluchtigh was voor de God der Son,
Siet hoe sy haer verandert von,
 Want haer vlees en bloedt
 Dat wert een Lauwer-stam,
 Waer voor een Schors om quam;
 Dus een Lauwer-hoedt
Heefter Phoebus of-gepluckt,
En om sijn blonde kruyn gedruckt.

Daerom Lief, eens aensiet
Waerom Hesperye vliet,
Esacus die roept: ach! mijn Engel went,
Maer sy treet te vlucht op een Serpent;
 Daer genoot die Maeght
 Een soo droeven doot,
 Dat was om datse vloot,

't Heefter meer behaeght.
Lijck een Danae met Jupijn,
In Venus strick verwert te zijn.

Oock de vlucht heeft bedroeft
Arethusa mee beproeft,
Die met volle loop bat Diana aen,
Die een water wolck deed om haer gaen:
Daer sy in verdween:
Smolt tot een water-beeck,
Alphus van rouw bezweeck,
Dus aen hoort mijn reen
Ist niet best Salmacis-bron
Als 't Treur-spel droef van Acteon.

Pan die sit wel en speelt
En met vreught sijn deuntjes queelt,
Hoe Syringa vlood over Bergh en Dal,

Maer het geeft een droevigh na-geschal.
Want haer snelle doot
Die neurt hy op sijn Riet,
Hoe sy de Ziel verliet
Daerom Lief ontbloot
Niet u Leden in de Wint,
Maer u getrouwe Minnaer mint.

Want ick liev' uwe Jeught,
En u eerbaerlijcke deught:
Want u wesen blinckt als een Diamant
Wiens stralen als de Sonne brandt,
Lief hebt mededoogh
Met u getrouwen Slaef
Die al des Werelts haef
Om u lonckend Oogh
Haest met vreught verlaten sou,
En eeren u, (mijn schoon' Juffrou.)

[Wie wil nu een kansje wagen]**Stemme: Groote Goden niet om raken.**

Wie wil nu een kansje wagen,
Song den Hollansche nachtegael
Al de geen die willen wagen,
Moeten mee na Portugael,
Doen lagh ick op een goe Ree.
Ick kreegh een moet en ick wou mee
Vyva vyva, Portugael,
Pour eun belle fille bon Chevael.

2 Wij sijn t' samen sloop gekomen
Voeren op de Spaensche zee,
Door de baren door de stroomen,
Tot de Lissabonse Ree,
Daer wy traden bey te lant,

Songen lustigh handt aen handt,
Vyva, vyva, Poortugael
Pour eun belle fille bon Chevael.

3 't Gincker op een knevel strijcken
Yder woude vrolick zijn,
Yder wou de vlagge strijcken,
Droncken Portugaelsche wijn,
En daer saghmen duytsen en fransen
Singen al aen de negeren dans,
Vyva, vyva Portugael,
Pour eun belle fille bon Chevael.

4 't Wasser al Donsjan de vierde
Vyva, wat men hoort of sagh
Watmen taesd' of watmen tierde,
Daer was noyt soo blijden dagh,
Siet dat is broot en dat is wijn,

Waer kan sulck fruytasie zijn,
Vyva, vyva, Poortugael
Pour eun belle fille bon Chevael.

5 Maer en wilt u niet verschricken
't Is geen gout al watter blinckt,
Ay gansch lyden watte sticke
Dese schoone Bruydt die hinckt,
Want ick hoor een groot geluydt,
Komen de Frontuyren uyt,
Pover, pover, Poortugael,
Povre fille mauvijs Chevael

6 Want de braefste Kavailiere,
Sitten met de hant in 't hayr
Niet ie hebben om van te teere,
't Valt een nobel hert te zwaer:
En daer by men leven moet

Dat de Ruyters gaen te voet,
Pover, pover, Poortugael,
Povre fille mauvijs Chevael.

7 Wat doet onse stercke Wijne
Wat doet ons dit noble Fruyt,
Groote sieckte, groote pijn
O neen o neen, ick scheyer uyt:
Want het Rotterdamsche nat,
Maeckt de keeltjens vet en glat,
Pover pover, Poortugael,
Povre fille mauvais Chevael,

8 Soete Nederlandtsche hartjes
Met u blancke poesel vleys,
Staeckt u suchjes, heelt u smartjes
Want ick koom haest op de reys,
Op dat ick weer als plagh,

U presentie hebben magh
Pover, pover, Poortugael,
Povre fille mauvijs Chevael.

9 Och hoe sal ick voor u knielen
Bidde u om vergiffenis:
En om helsen u lieve zielen,
Soo daer noch een vonckjen is:
En ick sal met eenen soen
Voor u altaer Offer doen,
Dan verfoey ick Poortugael
Met haer fille mauvijs Chevael.

10 Vyva Prince van Oraengie,
'k Heb ons doortocht al gesien
Dat komt door het vruchtbaer spaengie,
Dat den Hemel heeft versien,
Want den Koningh geeft geley,

Vrye passe en gelt van bey,
 Pover, pover, Poortugael,
 Povre fille mauvijs Chevael.

[CYpresse Venus, die aen 't Landt]

Op de Stemme: *De God Iupijn, &c.*

CYpresse Venus, die aen 't Landt
 Van Cyperen zijt aen-gestrant
 Doen de Vloedt / met wat Bloet
 En schuym vermengde;
 Ay, hoort een Minnaer, die u klaeght
 Het af-zijn van een lieve Maeght,
 Die mijn kracht / door de macht
 Haers Monts besprengde,
 Noyt en quam sulcken vlam
 In mijn Jeugt / want my heugt noch de vreught
 Die hart en zieltje sengde.

Had ick den Arent van Jupijn
Ick sou haest by mijn Engel zijn,
Om de smert / van mijn hert
Haer voor te dragen:
Of stondt in Dedalus gonst
Dat hy my leerde vliegens-konst,
Ach! hoe sou ick Mevrouw
Mijn noot u klagen?
Ja ick vloogh / tot in 't Oog
Van de Son / tot ick von by de Bron
Mijn schoonste, eer 't quam dagen.

Dan knield' ick voor dat lieve beelt
Dat steeds in mijn gedachjes speelt,
Om de grondt / mijns verbondt
Aen haer te tuygen:
Hoe menich Nectarlijcke kus

Genoot ick dan tot pijns-geblus,
'k Sou het soet / uyt de Vloet
Haers Montje suygen,
Ja mijn Ziel / met gekniel
Daelde neer / sou tot eer / en begeer
Voor 't Altaer Venus buygen.

Mijn Zieltje springt, mijn Hartje lacht
Wanneer maer eens mijn soet gedacht
Op het licht / uw's Gesicht
Begint te spelen.
Of denck om uwe roode Mont
De eerste oorsaek van mijn wont,
Die de kracht mijns gedacht
En al quam strelen
Dat, dat u sin / o Vriendin, mee soo waer,
Och hoe raer / sou ick daer

Mijn Lief en Nymphje strelen.

Dus Bosjes doch mijn klachjes hoort
Ey! winden, jaeght mijn suchjes voort,
Wilt o Beeck mijn gesmeeck
Mijn lief doen weten,
En segt haer, hoe ick by u stroom
In 't schaduw van een Beeckje koom,
Op een struyck / na 't gebruyck
Ben neer geseten;
Daer ick sucht dat de Lucht
Om my weent ja 't gesteent / selver meent
Dat ick ben gansch vergeten.

Maer dat en hoop ick niet Goddin,
Want als ick denck noch om de Min
Doen u Tongh mijn bedwong
Tot soetigheden.

Ick zweer mijn ziertje voelt ghewelt,
 Het bloet my in de Adders zwelt,
 Ja het vloeyt, en besproeyt
 Mijn gansche Leden,
 Dus ick bouw / en vertrouw
 Op de reen / die wy deen / lest verleen
 Met vast beloofde Eeden.

[GHy Hoogh-verwaende Princen]

Op de stemme: *O schoonste personagie.*

GHy Hoogh-verwaende Princen
 Ey! hoort een Nymph een Schaeps-hoed'resse spreken
 Die na haer wil, en wenssen
 Het aen geen stof van reden sal ontbreken,
 Ghy die verweent
 Door dwaesheyt meent,

Dat eerbaer Maeghden schennis
U glans doet hoogen,
Maer neen. ghy zijt bedroogen
Buyten kennis.

Daer gaet nauw' by der Straten
Geen eerbaer Maeght, hoe jonck, of uyt-gelesen
Hoe hoogh of laegh van staten,
Ghy beelt u in sy tot u wil moet wesen,
Ghy leght en lelt
Soo lang door Gelt,
Door snoode Copp'larijen:
Die veel versieren,
Tot dat d' onnosel dieren
Zijn in 't lijn.

Maer al quam Cresus selven
En boogh my aen een Konings Croon beperelt,

En socht in 't Graf te delven
Mijn Maegden-glans, mijn schat op dese weerelt
Soo sal geen Graf
Noch Princen-slaef
Mijn kuysheyt komen rucken:
Als mijn beminde,
Wiens Throon is d' hooge Linde,
Die sal 't plucken.

Dees nevel mist en dampen
Bedwelmt den Haegh en is een poel geworden:
En levert ramp, op rampen,
Sint sy den bant van Venus omme-gorden;
De oorsaeck zy
Door Mominery,
Het Gelt en Sy-gewaden:
't Luylecker leven,

Waer voor een roof sy geven
d' Eer-cieraden

Maer neen Godt wil behoeden
Een suyv're Ziel, voor sulcke onweers-winden;
'k Wou liever 't lichaem voeden
Met kruyt, en loof, en 't Linde kleet op-binden
Met Hoy of Gras,
En uyt de plas
Van 't loopt Beeckje drincken,
Eer mijn ghedachten
Mijn Zieltje door haer krachten
Sou versincken.

Want als voor Dagh en kriecken
Mijn Herder op sijn Riet begint te spelen,
Dan zweeft het Bos vol wiecken,
Ja 't schatert al wat men sijn beck kan quelen,

De Nachtegael
Bralt met sijn tael
En klatert door 't Bosschagie,
O werck des Heeren!
Wie sou daer voor begeren
Snoo boelagie?

Soo dra den lieven Morgen
Den dagh door-breeckt, bevind ick my naer lusten
Van anghst, van vrees en sorgen,
In mijn beminde Harders schoot te rusten,
Die my dan streelt,
En met my speelt
Soo vriend'lijck en liefaligh;
Fy! vuyle Hoven,
Ons staet is (wilt gelooven!)
Wel soo saligh.

[AY schoone Nimph aensiet een machtigh Koningh]

Op de stemme: *On die partoe qui vous & nu, &c.*

K

AY schoone Nimph aensiet een machtigh Koningh,
 Knielt voor u soete beelt:
 En biedt u aen sijn staedt, sijn Rijck en krooning:
 Wt Monarchy geteelt;
 Slechts voor een lieve kus van uwe Lipjes,
 Vergunt, op dat mijn brandt verkoel,
 Vergunt dat ick u Borsjes voel
 Haer roode tipjes.

H

2 Ick ben een Maeght, een slechte schaep-herd'resse
 Mijn rijckdom is mijn Vee,
 Mijn Ouders out die leerde my een lesse,

En 't was haer laetste bee:
 Gedenckt, ach! kint, waer van ghy sijt gesproten:
 Siet dat ghy wel u Schaepjes hoet,
 Ghy sijt voor Herders op-gevoet,
 Niet voor de Grooten.

K

3 Ick sal u Hoofd een gouden Croon op-setten
 En voeren doen een Staf,

H

O neen, u Croon die sou mijn eer verpletten,
 En sincken doen in 't Graf,

K

Mijn groote prael die sal u schand' bedecken.

H

Och! dat behoeden al de Goon,
 Dat ick sou om een Kooninghs Croon
 Mijn eer bevlecken.

K

4 In mijnen Throon daer sult ghy sijn verheven
 En heerlijk muyten uyt,

H

O neen, mijn, lust in 't groene Velt te leven,

En werden Herders Bruydt,
 En zijn een Koningin van veele Schaepjes,
 Een dichte Linde is ons Throon,
 Een Roose-crans met Bloempjes schoon
 Pronckt voor de Knaepjes.

K

5 Wat geeft u 't Velt en dese Boom-gewassen?
 Wat gaet ghy Herderin
 Des morgens vroeg voor dagh, door dou, en plassen
 Streckt liever niet u sin
 Te sijn omringt met Gout, en blanck gepeerelt,
 Voor 't Velt een Marmer-vloer:
 Een Koningh voor een Iompen Boer,
 En pronck der Weerelt.

H

6 Natuer die heeft o Vorst doe sy my teelde
 Geen Croonen toe-gevoeght,
 En nu Fortuyn mijn geen gebiedt me-deelde

Soo ben ick wel vernoeght,
 En sal op 't Velt, of in 't Bosschagy woonen,
 In stille rust, en nedricheyd:
 Dus ick bid dat sijn Majesteyt
 Mijn eer verschoonen.

C

7 Onnoos'le Maeght, hoe sijt ghy soo versteken
 Van weeldens soet aenschijn?

H

Sijn Hoogheyd weet eer ick mijn trou sou breken
 Soo straft mijn God Jupijn,
 Want in mijn hert heb ick een lief verkoren,
 En aen hem die daer door 't Geboomt
 Met syn bewolde Schaepjes koomt:
 Mijn trou gezworen.

C

Wel gaet, en blijft ghy boersche Herderinne
 Met uwen Boer in 't Wout;
 Saeyt, Maeyt, en plant, en maeckt u kost te winnen

Wanneer ghy zijt getrouwt.

H

Gaet ghy Koningh ick blijf in 't Bosschagie,
 Gaet by u Juffers van het Hof
 Versoeckt die door U Koninghs lof
 Tot sno Boelagie.

[DOen het Orpheus Bruyloft was]

Op de stemme: *In 't voer-iaer eer Aurora brack uyt, &c.*

DOen het Orpheus Bruyloft was
 Doen waren Bosch en Boomen:
 Ja Waters, Winden, Bloem, en Gras
 In blijtschap op genomen,
 Maer Hymens Toorts die dompten uyt
 Sy was vol drucks en tranen,
 Want na de Bruyloft heeft de Bruydt
 Orpheus gaen vermanen:

Of sy met de Najaden mocht gaen Bloempjes plucken af,
Maer, laes! een Slangh lagh in het Gras, die haer den doot-steeck gaf.

Dees haest en droeve doot seer snel
Die deed Orpheus quellen,
Hy nam terstont sijn soet gespel
En daelde na der Hellen,
Alwaer hy Proserpina sagh
Aen Plutoos zy vol schricken.
Daer en scheen geen schaduw' van den dagh
Als damp en vlamme-blicken;
Hy nam sijn Harp, en speelde een soo soet geneur
Dat Pluto selfs in sluymer viel, de Geestjens uyt getreur.

Ach! Pluto; (speeld' hy) dien 't Gebouw
Uw's Rijck regeert, als Koningh:
Ach! laet mijn Bruyt, mijn waerde Vrouw

Weer uyt u Helsche woningh,
Op dat ghy als de Doot my scheyt
Ons beyde mooght ontfangen,
Wiens Zieltjens in der eeuwigheyt
Met vreught sullen verlangen.
Van dit Gespeel mocht Pluto, noch zijn Poeserpijn
Van tranen haer onthouden schier, maer mosten treurigh zijn.

Den lang-vermoeyden Irion
Syn drayent Rat dat stutten,
De Nimphen aen haer diepe Bron
Vergaten 't Water putten,
En Sysiphus ging aen den Bergh
Op sijnen Steen wat rusten,
En Tantalus (door langh getergh)
Vol voerden doen sijn lusten,

En Titius die heeft syn Gieren doen gespeent,
Men seyt: als dat de Furien noyt hebben meer gheweent.

Sy deden Euridice voort
Wt al de Zieltjes komen,
Die uyt des Werelts blijen oort
Eerst waren in-genomen,
Sy ginck noch manck, door dien 't Serpent
Had in haer Hiel gebeten,
Sy heeft haer tot Orpheus gewent,
En wellekom geheeten:
Sy wert hem weer geleverd, maer soo hy omsagh
Eer dat hy uyt der Hellen was sy noyt sou sien den Dagh.

Orpheus nam sijn lieve Bruyt,
Verhoopte nu syn segen,
En gingh de Helsche poorten uyt
Door donck're keyssel wegen;

Doch door de Liefden sagh hy om,
Doen hoorden hy jammerlijck suchten,
Een stem riep: ach! mijn Bruydegom
Nu moet ick van u vluchten,
Hy vloegh rondom, en greep na haer, maer lacy! siet
Hy vont niet als de yd'le Locht met jammerlijck verdriet.

Dees tweede Doot die heeft Orphee
Sijn Kleeders doen verscheuren:
Hy ging, vol drucks, en harten-wee
Te rugge-waert met treuren,
Hy badt den Poortier Cerb'rus aen
Of hy hem weer in wou laten?
Maer zijn gebeden en getraen
En mochten gantsch niet baten:
Hy socht zijn uyt-gangh nae het Tracische gebiedt
Beklagde zijn Liefs tweede Doot tot hem de Ziel verliet.

[VClægh ick, hooge Goon]

Stemme: Adieu mijn lamm'ren al, etc.

V Clægh ick, hooge Goon,
 Hoe my een Nemphje schoon
 Soo schielijck heeft begeven,
 Ha! licht-verleyde Vrouw
 Die u Ziel en leven
 Eertijts mijn off'ren wouw.

Wat reed ick mennigmael
 Tot u mijn Liefs onthael,
 Door d' Haegsche schoon Landouwen;
 Met spele-vares lust,
 Om u schoonheyt t' aenschouwen,
 En duysent-mael gekust.

Is u (Lief, uyt ghedacht

Hoe dickmael in de Nacht
Wy gingen t' samen wand'len
Langhs Dorpen-wonings-laen,
Om van min-lust te hand'len
Met suchjens en getraen.

Doe ick, o aertsche pronck,
Een heete vlam in-dronck:
Want by de groene Wooningh
Daer zwoert ghy by u trouw,
Dat ick was u harts-Koningh,
En eeuwich blijven souw.

Noyt heeft ons yet beledt,
Ghy hebt my dagh gheset,
En dat oock voor een Nachje,
Tot binnen Rotterdam
Met een vriendelijck lachje,

Tot blussing' van mijn vlam.

Wat had ick soete Meyt
Met u al vriend'licheyd,
Gins in de Delfsche Landen,
Door lonckjes en gegluer,
Met gedruck van u Handen,
Een daghje scheen een uer

De Straeltjes uw's Gesicht
Doofden het Sonne-licht,
Wy saten in de Weytjes,
En sagen 't Hoornigh Vee,
En de weeldige Geytjes
Ons daer vermaken dee.

Maer doen ick (soete Bruyt)
U bracht totaen de Schuyt
Hoe droevigh was het scheyen.

Maer, op dat geen getraen
U ontsierde door 't schreyen
Volchd' ick stracks achter aen.

En quam daer by Me-vrouw,
In 't Heusdens schoon Gebouw,
Daer wy soo vriend'lijck rusten
Dien nacht, als Arm, in Arm:
En wel duysentmael kusten
Met Liefdens soet gewarm.

Heught u niet meer den Eedt
Die ghy dien Nacht my deedt,
My nimmer te verlaten;
Ghy zwoert dat noyt geen Prins
Noch geen Koningh sijn staten
Ghy ruylen wout geenssins.

Wat maeckten ghy getreur

En lonckten om de deur,
Eer ghy van my kost scheyen,
Wat toonde ghy al gonst,
't Scheen u hart wou my leyen
Door u vermonde konst.

Maer, sy! licht-vaerde Maeght,
Schaemt dat de Aerd' u draeght:
Maer ghy hebt schaemt verloren,
Waer is u trouw verbondt?
Dat ghy vals hebt ghezworen
Wt u verweende mont.

Ha! lichteloos verleyt
Al u volstandigheyt
Is nu verkeert lichtvaerdigh:
Dat u de Son bestraelt
Zijt ghy snoode niet waerdigh,

Want ghy in 't Licht verdwaelt.

Vreest ghy niet u gelaet
Te steken op de straet,
Of voor mijn Oog te komen,
Maer d' ontrouw' vals en boos
Heeft u schaemt' al benomen,
Soo blijft dan Eede-loos.

[CLoris laet u Stafje dalen]

Stemme: *Phillus su s'yet de ma flauw, &c.*

CLoris laet u Stafje dalen
Voor' een Nymphje van het Velt,
Die in Traentjens smelt
Om u min, want u Oogh
Met sijn held're stralen
Mijn verlievent hart beknelt.

Cloris laet u dorst'ge Lamm'ren
Drincken uyt dees koele Bron,
En op dat de Son
U niet steeckt, rust in 't schauw',
En aenhoort mijn jamm'ren:
Tis de Dochter Celidon.

Tis de Dochter van dien Herder,
Van wiens deught Archady spreekt,
Die om liefd' u smeect,
d' Oude Vrouw Caraleen
Was mijn Lieve Moeder,
Die my weeldigh heeft gequeekt.

Siet u Cloris aen mijn gleurtjes,
Aen mijn lonckjes die ick schiet,
Ach! en merckt ghy niet?
Siet u Oogh noyt aen my

Soo dertele kuertjes?
Segh waerom ghy Boswaert vliedt?

Cloris ick en ben geen Nimphe
Die soo plomp en boersigh leeft,
Noch geen schoonheyt heeft:
Want het Wout sy getuigh
Hoe dien Helt Olimph
Om mijn Liefde heeft gezweeft.

'k Heb mijn schoonheyt oock vernomen
En dat ick by klaren dagh
In een Beeckje sagh,
Daerom vliedt niet door 't Bos
En getackte Boomen,
Maer betoont een bly gelagh.

't Bosje drit, de Blaetjes wem'len,
Cloris lonckt my lachend' aen:

d' Eyck verroert sijn Blaen,
 Ach wat vreught voelt mijn hert,
 't Schijnt dat duysent Hem'len
 Voor mijn Zieltje open staen.

[ALyda, als mijn gedachjes]

Stemme: *Sal ick dan noch langer suchten, etc.*

ALyda, als mijn gedachjes
 Spelen op u aerdigheen,
 Weet het soetste van mijn krachjes
 Smelt, en vloeyt door al mijn leen
 O schoon,
 Ha Goon!
 Heeft Natuer wel oyt
 Soo een Maeght in als voltoyt,
 Ha Goon, heeft Natuer wel oyt

Soo haer milde gonst gestroyt.

Sien ick Alyda u Oogjes
Die soo soet en lodder staen,
O verschaut met ronde booghjes
Yder als een halve Maen,
'k Verblindt. En vint
Sulcken aerdigheyt,
Die daer in beschaduw't leyt;
En vint
Sulcken aerdigheyt,
Ja den Hemel daer bereydt.

't Schynt u Kaeckjes Oorlog voeren
Tegen uwen roose-mont,
Om de Bloosjes af te loeren
Die haer Lipjens zijn gejoint,
En 't wit, Tgeen sit

Op het silver-vel
Ick by 't blanck Albaster stel,
Tgeen sit
Op het silver-vel
Evenaert met Venus wel.

Laet Jupijn vry domineren
In gedaente van een Swaen.
En met Leda schoon boeleren,
En Euroop' ontschaken gaen
Wt lust. soo rust
Noch mijn hart, en sin
Op mijn soete Engelin,
Soo rust
Noch mijn hart, en sin
Op die geen die ick bemin.

Waren dees soo schoon van Leden

Als wy waren moeder-naeck,
'k Meen mijn Liefjes poeselheden
Dienen niet te zijn gelaeckt,
Want 't moet Soo soet
Zijn als 't aen-gesicht
't Geen de Son, en Maen verlicht.
Soo soet
Is haer aengesicht,
Dat het Mensch en Goon verplicht.

[LEst als de Son uyt Thetis schoot opstont]

Voyse: Y la mameer yl & troo groo.

LEst als de Son uyt Thetis schoot opstont
Quam ick eens na den Oever gaen,
En met geflicker op den Horisont
Sagh ick haer straetljens komen aen,

En blincken langhs de Duyntjes,
Wiens groen behelnde kruyntjes
Haers heuvels scheef en schuyntjes
Het helder Licht ontfingh
De Nachtsche schaduw' bruyntjes
Als sneeu op 't Velt verging.

Soo sag ick Velt-waert veer in het verschiet
Celidom komen weyden,
Speelden aerdigh op een ruysent Riet
Hoe dat hy was gescheyden,
En riep: vaert wel ghy Boompjes,
Ghy Beecken en ghy stroompjes
Wat heb ick soete droompjes
Aen u Fonteyn gehadt,
Nu moet ick traegh en loompjes
Betreden 't sandigh padt.

Hy streeck sijn bracke traentjes van sijn Oogh,
En sey: Adrieu Lerinde,
U is 't bekend, ha! Goden daer om hoogh,
Hoe trou ick haer beminde:
Juyght Hemelsche Planeten,
Want Son en Maen die weten
Hoe dickmaels ick geseten
Was, by haer in het groen:
En plegden liefd's secreten,
Met spelen en gesoen.

Doen klam hy op een steyl bemoste hooght
En sagh de woeste Baren,
De wint die heeft sijn Traentjes af-gedroeght
Doen quam gy tot bedaren,
En sey: wat wil ick treuren?
En doen den Hemel scheuren,

Ick wil een deuntje neuren
Voor u, o Zee-Neptuyn,
Terwijl ghy laet gebueren
Mijn rust op dese Duyn.

Soo dra hy greep syn Ruys-pijp inde handt
Heeft Thetis haer ontsloten,
En uyt haer Vloet een Zee-Nymph aen-gestrant
Van schoonheynt over goten,
De stroomende geruchten
Die deden 't Nymphje vluchten,
Sy riep: hout op van suchten:
Mijn waerde Celidon,
Ick ben u harts genuchten
Mijn ziel, en levens-Son.

Hoe desen droeven Herder sat en keeck
Geef ick u te bedencken:

Doch dese Nymph in 't minste niet bezweeck
Heeft hem haer trou gaen schencken,
Dus voor sijn trouwe minne
Genoot hy een Goddinne
Voor een slecht' Herderinne;
De hy had lief, en waert:
Ick wens met hert en sinne
Me soo te sijn gepaert.

[HEy tsa lustighe Gespeeltjes]

Voyse: Polipoemus langs de stranden.

*HEy tsa lustighe Gespeeltjes,
Laet u keeltjes
Singen soete vaersjes uyt,
Toont u vrolijcke genuchjes,
Toont u kluchjes,*

Roemt de Bruydegom en Bruyt.
Siet eens hoe veel Hemel-gootjes
Cupidootjes,
Datter dalen uyt den Throon,
Die van Mirten en Lauw'rieren,
Kransjes cieren,
Tot dees Bruylofs vreugde-kroon.

Venus met haer poes'leden,
Daelt beneden:
Selfs om dees' Feest te sien,
Is verselt met duysent lusjes,
Lachjes, Kusjes
Diese dees twee aen komt bien.

Dese twee die d' Echtens-banden
Met haer handen.
Met haer hert, haer ziel, ja al,
Hebben 't saem soo vast verbonden,

Dat geen wonden
Dan de doot haer scheyen sal.

Siet de Bruyd'gom als een Koning
Die die kroningh
Van de heyl'ge Echt ontfanght,
Waer in dat sijn ziels beminde,
Vrucht gaet vinden,
Die nae 't soetste soet verlanght.

Siet eens hoe haer oochjes loncken,
Jae als voncken
't Wt haer lieve lichjes straelt,
Die verselt met Tover-kusjes,
Minne-gunsjes
Op de Bruydgoms boesem daelt.

Hoogen Hemel wilt doch geven
g' Luckigh leven,

Voor dees twee gehuwde lien,
Datse als den Wijngaert groeyen,
En door 't bloeyen,
Hare jongen Telgen sien.

Nu de nacht sou soo wel scheyen,
Laet ons leyen
Dees twee Lieven nae haer rust,
Maeckt dat bid' ick doch Gespeeltjes
Geen krackeeljes
Maer vergunt haer soete lust.

Want ick segh u Speelgenootje,
Cupidootje
Sit al sijn Boogh en spant,
Laet ghy haest geen vreught genieten,
Hy sal schieten
Bey u hartjens in de brandt.

[HEy hoe helder schijnt het Maentje]**Stemme: *Mompeer, mameer.***

H/Ey hoe helder schijnt het Maentje
En de straet kryoelt van vreught,
Nu tis tijt ick strick mijn vaentje,
Want mijn hartje is verheught, Mary,
En bly als het maer eens denckt
Wat genuchjes ghy my schenckt.
En bly, als het maer eens denckt
Hoe ghy met u Oogjens wenckt.

Ach! nu sou ick immers hoopen
Dat sy my verlanget wacht,
Ja want ick sie 't Venster open,
Och hoe nu mijn hartje lacht, Mary,
Komt vry by mijn op de straet

En verhoort mijn soete praet,
Komt vry, by mijn op de straet
Eer het Maentjen onder gaet.

Ay schuylje met mijn Beckje
Want ick sie je wel door 't Glas,
Komt beneen, jou rechte geckje,
Of ick wou je by my was, Mary,
Ick ly al de meeste smert
Die oyt leed een Minnaers hert
Ja ly, al de meeste smert
Die daer oyt geleden wert.

Hey wat moegje my dus tergen,
Siet daer blaestz' haer kaersjen uyt.
Maer wat mooghje my dus vergen:
'k Weet doch niet wat dit beduyt, Mary,
Ick ry, stracks u duer ter neer

Daerom quelt my niet te seer:
Ja 'k ry, stracks u deur ter neer,
Neen s' ontsteect haer kaersie weer.

Komje daer mijn soete Hartje,
Och nu is mijn ziertje bly:
Kom verbint my nu mijn smartje
Die 'k om uwent wille ly: Mary,
Ha pry, desen soete Mont
Is de oorsaeck van mijn wont,
Ha pry, desen soete mont
Ick mijn eerste vreught in vont.

En u lichaem schoon en blanckjes
Poesel, sacht en wel gedaen,
Niet te vet, noch niet te ranckjes:
Och mijn Leetjes open gaen, Mary,
Ick vly my tot soete lust,

Maer noch eensjes eerst gekust,
Ick vly, my tot soete lust.
Stil Marytje houdje rust.

Kom mijn Engel, kom mijn Boeltje
Kom mijn soete Kermis-pop,
Komt en set u op dit Stoeltje
Licht nu uwe Keursjes op, Mary,
Hou by, doch mijn Engelin
Och! daer me soo gaet het in,
Hoy my doch, mijn Engelin
Hey nu gaet het nae haer sin.

Siet hoe draeyen nu haer Ooghjens,
En hoe zwoeght haer lieve Borst,
Dan wat laeghjes nu weer hooghjes,
Ach dat ick het seggen dorst, Mary,
Amy! wat een soetigheyt

Wt mijn woelent Lichaem scheyt,
 Amy! sulcken soetigheyt
 Vond ick noyt aen eenigh Meyt.

Hoe (mijn Engel) worje flaeutjes;
 Wel wat of mijn Troosje let?
 Och het hert dat is benautjes,
 Gaet toch dadelijck te bedt, Mary:
 Siet sy ja sy sit en lacht,
 Lief ick wensje goeden nacht,
 Siet sy! of sy sit en lacht
 Morgen ghy my weer verwacht.

[EEn moyje Meyt, heeft lest geseyt]

Voyse: Haeghje, Haeghje.

*EEn moyje Meyt, heeft lest geseyt,
 En sprack tot haer speelnootje, haer speelnootje,*

Het gaet 'hoe gaet, ick weet geen raet
Soo quelt mijn Cupidootje,
't Geen mijn jeugdigh bloet
Lieve Grietje,
't Geen mijn jeugdigh bloedt verdrogen doet.

Ick voel, ick voel, een groot kryoel
Door al mijn leden cruypen, leden cruypen,
Het is gewis (alsoo ick gis)
De Maeghdelijcke stuypen,
Siet mijn kleur vergaet
Lieve Grietje,
Siet mijn kleur vergaet, Seg wat raet?

En 't is by wijl, als of sijn Pijl
Mijn Hartje wou af-steken, wou af-steken,
Had ick sie daer den Moordenaer,
Ick sou sijn Popp'goet breken:

Want mijn eer, mijn eer
Lieve Grietje,
Want mijn eer, mijn eer
Geraeckt ter neer.

Nu lest soo quam ick van den Dam
Daer my een Jonghman moeten, Jonghman moeten
Och! (sey hy) soete lieve Lam;
En gingh my deftigh groeten,
En, waer wijje heen
(Seyd' hy) Schaepje?
Maer waer wijje heen
Dus alleen?

Noch sey dien Haen: maer blijft wat staen,
Je bent soo moyen Meysje, moyen Meysje,
Ach! die dat Halsje als een Swaen
Met dat soet lodder vleysje

En die roode Mont
Eens mocht kussen,
En die roode Mont:
Die was gesondt.

Hoe geestigh kuyft dat haer gekruyst,
En krult met duysent zwiertjes duysent zwiertjes,
Wat, sey ick, hoor je Vent, je kluyt,
Je sit en brant je Niertjes:
Mit soo ging ick deur.
Hoor toch Meysje
(Riep hoort Monceur,
Ey gaet niet deur.

En sint die tijt soo raeckt' ick quyt
Het hartje van mijn leven, van mijn leven,
Qaum nu ter pas een ander ras
'k Sou beter antwoord geven,

Ja al quam hy om,
Lieve Grietje;
Ja al quam hy om
Mijn Maegde-blom.

Ay my ay mijn, wat ist een pijn!
Mijn Borsjes my soo quellen, my soo quellen,
Mijn keursje moet geheven zijn
Al sou mijn Buyckje zwellen,
Och! dat minne-vier
(Seydse) Grietje
Och dat minne-vier
Dat brandt mijn schier.

Bruylofs liedt, voyse: De schoone Venus schreyende schier.

Aen de Vrysters.

DE werelt heeft haer bly en / tijt,
En oock haer noodigh suer,
Ghy die nu noch te vryen / zijt,
Wenst niet dat 't eeuwich // duer,
Al schijnt het schier verlooren // dan
Het soet begint van vooren // an:
Dies kiest (o Maeght) de u behaeght,
Tot een verkoren Man.

Aen de Vryers.

2 De werelt heeft haer droeve / staet

En oock haer noodigh soet,
 Of u uw' vryster toeven / laet,
 Hout echter goeden moet:
 Wijck daerom niet te verder // van
 Maer vryt haer des te herder // dan
 Ghy sult niet zijn // in staeghe pijn:
 Dat is wel verr' daer van.

Aen de vryers, en Vrysters.

3 De weerelt heeft haer soeten // vreught,
 Dat speurt ghy aen dees twee,
 Maeckt dat ghy soo oock boeten // meught,
 Met vreught u herten wee,
 Ghy Vryers vryt de Vrysters / sterck,
 Ghy Vrysters prijst des Vryers / werck,
 Segh haestigh Jae / elck wachter nae:
 Want Jae is 't Vryers merck.

Aen de Bruydegom, en de Bruyt.

4 De wereltd heeft haer staghē // smert,
Maer alles neemt sijn keer,
Al vallen u de dagen // hert
De nacht versae. het weer
Een lieve laegh versoet het / al,
Wat u by daegh ontmoeten / sal,
Dies gaet gerust // daer min u lust
Met vreughde boeten sal.

[KOMt helden die bemint het smoocken]

Stemme: Nu treurt met mijn bedroefde, etc.

*KOmt helden die bemint het smoocken,
Doet naer de wijs u offerhandt,
En wilt de godt Vulcanus roocken,
Met heyligh en ghewijde brandt,
Op u altaren,
Steets u dienst laet sien,
Aenvaert de klaren,
Menghtse onder jen
Als Bacchus u komt bien.*

*2 Toont u als wackere soldaten,
Bequaem te zijn tot Vochtes dienst,*

Laed' u Musquet met dub['len vaten]
En niemandt toont sich ongesien[st]
Maer wilt als Helden
U vyandt verslaen,
Laet u niet schelden,
Dat de natte-vaen,
Met Haerlem is ghedaen.

3 Yder stelt sich nu in geleden,
En blijcken laet te zijn een Man,
Ons vyant komt ons tegen treden,
Versien met Toback, Pijp en Kan.
Blaest u Trompetten,
Laet u Trommel slaen,
't Kan ons niet letten,
Swiert de natte vaen
Dit vechten kan niet schaen.

5 Lof bacchus voor u milde tranen,
En Cerys voor u deftigh nat,
Ghy die ons vreughde eer gingh banen,
Doen ons de droof noch besat,
En ghy die 't smoocken
Eerst heb aenghevaen,
En ons in 't roocken,
Defligh voorgegaen,
Dies danctmen u Vulcaen.

6 De roem van Spareus brave Basen,
Het werelts vaeck is bekend,
Vermits de Faem haer roem gaet blasen,
Maeckt dat u roem noyt wert geschent,
Dus Amstel-lieden,
Geeft malkaer de handt,
Sparen komt bieden,

Hulp trouw, en pant,
Tot dienst van 't Amstel-landt

't Is al te kout,

*Cornelis Stribee,
Deught teelt rijckdom.*

Register

AY maer hoort doch wat een wonder	3
Dat Venus-goet	7
Tsa meysjes nu ist uwe beurt	11
Alyda, o soetste Diertje,	17
Helacy wrede wight,	20
Lest had de Zee,	22
Lestmael had een soete Nicht,	27
Venus ay (seght my) Godinne	31
Wie sit ginder aen het Beeckje?	35
Ick droomden lestmael eenen droom,	38
Sa sa, wie is een Helt	42
Hey van daegh ist leeningh-dagh	44
Als Bocks-voetje speelt,	49
Ick weet een schoon Godinne	53
Lest sat ick op het Velt,	56
Ach sprakeloos Beboomt.	59
Brave Maeght Dorothe.	62
Wie wil nu een kansje wagen,	67
Cypresse Venus die aen 't Lant	71
Ghy hoogh verwaende Princen,	75
Ay schoon Nymph aensiet een machtigh Koningh	80
Doen het Orpheus Bruyloft was,	84
U klaegh ick, hooghe Goon,	89
Cloris laet u Stafje dalen.	94
Ayda, als mijn gedachjes	97
Lest als de Son uyt Thetis schoot opstont	100
Hey tsa lustige Gespeeltjes	104
Hey hoe helder schijnt het Maentje.	108
Een moye Meyt,	111
De werelt heeft haer bly en, tijt,	117
Komt helden die bemint het smoocken,	120

Finis.